



Een
begeerenswaardige
regeering

EEN
BEGEERENSWAARDIGE
REGEERING

Regeering
Bldz. 5

De eerste mensch
Bldz. 11

De eerste komst
Bldz. 19

Het begin der nieuwe wereld
Bldz. 22

De nieuwe Regeering in werking
Bldz. 32

Eerst Armageddon
Bldz. 47

Had Armageddon voorkomen kunnen worden?
Bldz. 61

INTERN. VEREENIGING VAN ERNSTIGE
BIJBELONDERZOEKERS

EEN
BEGEERENSWAARDIGE REGEERING

door

J. F. RUTHERFORD

schrijver van

„Gods Harp“

„Wereld Benauwdheid — Waarom?“

„Kunnen de levenden met de Dooden spreken?“

„Millioenen nu levende menschen zullen nimmer sterven!“

etc. etc.

— Totaaloplage over 1 000 000 —

Auteursrecht der

Internationale Vereeniging

van Ernstige Bijbelonderzoekers

Brooklyn, Bern, Maagdenburg, Amsterdam

Printed in Switzerland
by the Watch Tower Bible and Tract Society

Printing Office, Berne

EEN BEGEERENSWAARDIGE
REGEERING

Iets begeeren beteekent verlangen naar het bezit en het genot van iets. De wensch, of het verlangen, is een drijfveer om te trachten het betreffende voorwerp (iets) in bezit te krijgen.

Verlangend, houdt in een wensch om te bezitten en te genieten van hetgeen aangenaam en voordeelig, nuttig en heilzaam is.

Een begeerenswaardige regeering is een politiek lichaam, geleid en gecontrôleerd door gestelde wettige machten, welke machten of wetten worden uitgeoefend op een goede en rechtvaardige wijze, daardoor allen menschen zóóveel zegeningen en welzijn brengend, als eenigszins mogelijk is.

De drie voornaamste zegeningen, welke sinds lang reeds het verlangen en de groote begeerte van den mensch uitmaken, zijn: Leven, Vrijheid en Gelukzaligheid. De mensch heeft het reeds met zeer vele vormen van regeering geprobeerd, om te trachten deze grondslagen te bezitten en ervan te kunnen genieten. Hij heeft eenigen voortgang gemaakt; maar thans, na vele eeuwen van worsteling, zeggen de wijzen onder de menschen der wereld, openlijk, dat de beschaving in haar tegenwoordigen vorm ernstig bedreigd wordt met algeheelen ondergang. —

DE MEENINGEN VAN DE MEEST VOORAAN-
STAANDE STAATSLIEDEN OMTRENT DE
TOEKOMST DER WERELD.

In vroeger dagen werd iemand, die de slechts economische wereldtoestanden donker voorstelde, of die sprak van de machteloosheid der regeering, als een grove pessimist beschouwd. In den tegenwoordigen tijd echter

niet meer! Niemand kan thans met rede zeggen, dat Lloyd George, Woodrow Wilson, Ramsay Mac Donald, Dr. Brailsford, c. s. radicale pessimisten zijn. Deze mannen worden door de wereld als de meest vooraanstaande staatslieden aangezien. Hieronder volgt, hetgeen eenige van hen omtrent de huidige wereldtoestanden zeggen:

„Een nieuw hoofdstuk is in de geschiedenis van Europa en de wereld begonnen, met een climax van verschrikking, zooals de menschheid nog nimmer te voren heeft medege maakt.” — *Lloyd George.* —

„De verwarring in Europa is nog niet opgelost of geëindigd. Er is geen vrede in Europa. De regeeringen zijn machteloos. Zij zijn bang in te grijpen, kijken slechts toe en laten de dingen van kwaad tot erger vervallen.” — *Ramsay Mac Donald*, Lid v. h. Parlement. —

„Vliegmaschinen, vergiftige gassen en haat beteekenen tezamen den ondergang der beschaving. Amerika bereidt zich voor op den oorlog en wel op zulk een enorm groote schaal, dat men van de weerga in de geschiedenis der wereld geen voorbeeld kan noemen. Onze beschaving zal ten onder gaan, tenzij wij met alle krachten streven naar den internationalen vrede.” — *Fredertick J. Libby.* —

„Ik vrees, dat er in de wereld een catastrofe staat plaats te vinden; doch niet zooals de laatste was. De eerstvolgende oorlog zal waarschijnlijk de geheele beschaving totaal vernietigen, mits iemand of iets tusschenbeide komt.” — *Lloyd George.* —

DE BESCHAVING MET „HEIDENSCH” BETITELD HET PARADIJS DER DWAZEN.

„Vóór den oorlog dachten de menschen dikwijls, dat onze cultuur een Christelijke was. De oorlog heeft echter onze oogen geopend. De hedendaagsche beschaving is heidensch.” — *Dr. Bernard I. Bell.* —

„Wij zijn gekomen op een viersprong en niemand kent den juisten weg.” — *H. G. Wells.*

„De toekomst is zéér donker. Wij zijn het einde der beschaving genaderd.” — *Dr. H. L. Brailsford.*

„Een ieder — mits dronken van optimisme — zal moeten erkennen, dat de wereld ziek is en wellicht doodziek.” — *Sir Philip Gibbs.*

„Ik ben ervan overtuigd, dat de beschaving, indien wij nog zulk een oorlog krijgen, nimmer weer te herstellen zal zijn.” — *Viscount Grey.*

„Wij leven in een soort paradijs van dwazen. Onder de leuze, dat men op z'n hoede moet zijn, verhaasten de aanhangers van het militarisme overal wederom de ramp van een oorlog.” — *Fred. B. Smith.*

„De eerstvolgende oorlog zal slechts eenige dagen duren. Ik bedoel het letterlijk. En met behulp van lucht- en gasaanvallen, welke reeds door de generale staven zijn voorbereid, zullen gedurende deze enkele dagen Londen en Parijs in één enkelen nacht van den aardbodem weggevaagd worden.” *W. L. Warden* van de „London Mail”.

President Wilson, sprekend over de rampzalige wereld-toestanden, zeide:

„Dit zijn dagen van groote verwarring, gedurende welke een groote onheilspellende wolk over de wereld hangt. Het schijnt alsof groote blinde materialistische krachten losgebroken zijn, die gedurende langen tijd gebonden en beteugeld waren geweest.” —

HET FALEN DER REGEERINGEN — EEN ZIEKTE.

Er is momenteel op aarde géén regeering, die de menschen geheel bevredigt. Vele volkeren worden geregeerd door Dictators. De geheele wereld is, praktisch gesproken, bankroet. De leidende mannen der wereld hebben ons reeds verschillende malen schema's en methoden voor een regeeringshervorming aan de hand gedaan. Maar al deze zijn gebleken ondoelmatig te zijn.

Door middel van de groote handelsbelangen der wereld, heeft men gepoogd de beschaving duurzaamheid te verlenen en men heeft het mislukken dezer pogingen moeten erkennen.

De staatslieden en politici hebben ontelbare wereldconferenties gehouden, waarbij getracht werd de regeeringen te reorganiseeren. Al deze conferenties hebben gefaald. De Volkerenbond werd geestdriftig begroet als

de redding der menschen op aarde, doch thans wordt door vele menschen ingezien, dat deze Bond het begeerde niet kan verwezenlijken. —

INEENSTORTING DER KERKALLIANTIES.

De gezindtelijke Kerken hebben de bakens verzet. De Interkerkbond (The Interchurch World Movement), samengesteld uit de gecombineerde hoogere geestelijkheid der wereld, nauw verbonden en schijnbaar een schitterende organisatie vormend, had zich tot de menschen gewend voor de inzameling van \$ 336 547 724.26, welk bedrag zou dienen om de wereld te bekeeren. Het eenigste waar deze Interkerkbond in slaagde, was het inzamelen van een hoop geld van de menschen. Thans heeft zij zich tot het Gerecht gewend, om ontbonden te worden. Zij erkent te hebben gefaald.

Zal een ieder weldenkend mensch niet moeten toegeven, dat de menschheid haar uiterste heeft bereikt in hare pogingen het begeerde wereldbestuur in te stellen? Doch 's menschen onmacht is God's macht, God's weg zal zekerlijk tot het doel leiden en wel op den daartoe bestemden tijd. Zegt God niet, bij monde van den profeet: „Want gelijk de hemelen hooger zijn dan de aarde, alzoo zijn mijne wegen hooger dan uwe wegen, en mijne gedachten dan ulieder gedachten.” „Alzoo zal mijn woord, dat mijnen mond uitgaat ook zijn: het zal niet ledig tot mij wederkeeren; maar het zal doen hetgeen dat mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe ik het zend.” — Jesaja 55: 9, 11.

WELKE HOOP IS ER VOOR DE WERELD ?

Eenige jaren geleden hebben enkele Christelijke menschen op aarde, zonder acht te slaan op de bestaande geloofsbelijdenissen, alle mogelijke moeite aangewend, om den menschen te leeren, wat de Bijbel zegt omtrent den oorzaak van de wereld-ellende en de remedie daarvoor. Al dien tijd waren er slechts weinigen, die hierop acht sloegen, daar het doordringen van deze waarheid tot

de groote massa der menschen, zeer werd tegengehouden door een klasse van menschen, die zich predikers, geestelijken, doctoren in de godgeleerdheid, priesters, enz. noemden en welke lieden zeggen te zijn: verkondigers van God's Woord, doch die de menschheid integendeel ver van Gods woord afbrachten. Thans gaat de wereld, omtrent deze lieden een licht op; en sedert de mensch het uiterste bereikt heeft, beginnen de menschen in groote getale meer acht te slaan op de leeringen van den Bijbel, en de Bijbel-onderzoekers voorzien hen van veel en leerrijke literatuur om Gods Woord te leeren begrijpen. Redelijke mannen en vrouwen beginnen thans het feit te erkennen, dat slechts een *Opperste Macht* de wereld kan redden van een totalen ondergang. Het eenige doel van dit werkje en van soortgelijke literatuur, uitgegeven door de Intern. Vereeniging van Ernstige Bijbelonderzoekers is, om de menschen bij te staan in een cursus voor zelf-onderricht betreffende het Goddelijk plan ten opzichte van de oprichting van een begeerenswaardig wereldbestuur.

De lezer wordt vriendelijk verzocht om de punten, welke hierin behandeld zijn, zorgvuldig na te gaan en deze bewijzen, door ze te lezen in verband met de aangehaalde teksten uit de Schrift, welke in Uw eigen Bijbel te vinden zijn, te vergelijken.

De Schrift werd gegeven ter leering der menschen. Nu is de tijd daar, dat we ze verstaan kunnen. De Bijbel thans gelezen, in het licht der profetieën, die we dagelijks in vervulling zien gaan, bewijst ons, dat hij Gods Woord is en dat Jehova een afdoend, algeheel en geschikt geneesmiddel heeft voor alle kwalen der menschheid. Ten bewijze, dat Hij het plan had op een daartoe bestelden tijd een rechtvaardige regeering in te stellen, welke de menschheid ten zegen zal strekken, zeide Hij door zijn Profeet: „Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven en de *heerschappij is op zijnen schouder*; en men noemt zijnen naam Wonderlijk,

Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst. *Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn.* — Jesaja 9:5,6.

VEREISCHTEN VOOR EEN GOED BESTUUR (REGEERING)

De eerste vereischten voor een goed bestuur zijn eerlijkheid en een onzelfzuchtig verlangen van de zijde der regeerende macht, om den geregeerden zooveel goeds als slechts mogelijk is, te geven en tevens het bezit van de noodige capaciteiten om dit verlangen rechtvaardig en zonder partijdigheid ten uitvoer te kunnen brengen.

Het is een erkend feit, dat egoïsme thans de voornaamste beweegreden van 's menschen gedrag is. Men zou dus kunnen aannemen, dat de eenigste oplossing ter verkrijging van een ideale heerschappij, welke geheel aan den wensch van den mensch voldoet, zal moeten zijn: een volmaakte regeerende macht. Dit wordt algemeen toegegeven. Voornoemd argument zal voor 'n ieder afdoende zijn, die op grond van de Heilige Schrift gelooft, dat God de noodige voorzorgen heeft genomen, om een volmaakte heerschappij in te stellen, die aan alle wenschen en behoeften der menschheid tegemoet komt. Om welke reden dit niet eerder is geschied, waarom we moeten verwachten, dat het inderdaad geschieden zal, wanneer en hoe dit plan volvoerd zal worden, kan slechts begrepen worden, indien men in het kort de geschiedenis der menschheid nagaat en de redenen aantoot, waarom de wereld thans een crisis-periode heeft bereikt. Dit bewijs is niet gebaseerd op de wijsheid van den mensch, doch is gegrond op het Woord van den Grooten Almachtige en is daardoor beslissend.

DE EERSTE MENSCH

Betreffende den eersten mensch zegt de Bijbel: „En God schiep den mensch naar zijn beeld . . . en God zeide tot hen: „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde“ (Genesis 1:27,28). „Ook had de Heere God eenen Hof geplant in Eden, tegen het Oosten; en hij stelde aldaar den mensch, dien Hij geformeerd had“ (Genesis 2:8). — Gemaakt naar Gods beeld, was de mensch volmaakt. „Hij is de rotssteen, wiens werk volkomen is“ (Deuteronomium 32:4). Den eersten mensch was heerschappij gegeven over alle dingen der aarde, met het vermogen deze te doen bevolken met een volmaakt ras en te doen regeeren op een gewenschte wijze. — Genesis 1:28.

WAAROM DE MENSCH VIEL

Terecht eischte Jehova van den mensch onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Zijn wet, opdat Hij de rechtsheden en trouw van den mensch zou kunnen onderzoeken (Genesis 2:16,17). Lucifer, een engel met groote macht, was in Eden, Gods Hof (Ezechiël 28:13). Hij bemerkte, dat den mensch macht en aanzien was gegeven om de aarde te bevolken en een regeering in te stellen. Eerzucht maakte zich van hem meester en hij zeide: „Ik zal den Allerhoogste gelijk worden.“ — Jesaja 14:12-14.

Hij stelde alles in het werk, om zich een eigen heerschappij te scheppen; en om dit plan te volvoeren nam hij zijn toevlucht tot list en bedrog, teneinde daardoor den mensch van God te vervreemden en dan over hem te heerschen. Hij benutte de slang in Eden, om door deze te spreken en verleide op die wijze Eva. Hij zeide Eva in het kort, dat God trachtte haar en Adam de wijsheid te onthouden, waar ze toch inderdaad recht op hadden en dat zij — indien zij van de verboden vrucht

zouden eten — zoo wijs als God zouden zijn. Eva overtrad Gods Wet (Genesis 3:1-6). Adam pleegde uit vrijen wil zelfmoord. Toen hij zag, dat hij door Eva's dood van haar zou worden gescheiden, gaf hij er de voorkeur aan met haar mede te gaan en haar lot te deelen. Hij werd niet verleid. Uit vrijen wil overtrad hij de Wet (1 Timotheüs 2:14). Zich houdend aan Zijn vaste wet veroordeelde Jehova den mensch tot den dood en verdreef ze uit Eden. Dit vonnis is nauwkeurig beschreven in Genesis 3:17-24.

Door deze veroordeeling verloor de mensch zijn volmaaktheid, verloor hij zijn recht op leven, op vrede en gelukzaligheid. Hij werd geplaatst op een onvoltooide aarde, om tegen de elementen te strijden. God bekrachtigde zijn oordeel door Adam te noodzaken zich te voeden met onvolmaakt voedsel en het doodsproces duurde 930 jaren, aan het einde van welken tijd Adam volkomen dood was. Al zijne kinderen werden geboren nadat hij uit Eden verdreven was. Waar nu de ouders onder het doods vonnis stonden en stierven, moesten de kinderen noodzakelijkerwijs in onvolmaaktheid geboren worden. Vandaar dat de woorden van den Profeet luiden, welke op alle menschen van toepassing zijn: „Zie ik ben in ongerechtigheid geboren en in zonde heeft mij mijne moeder ontvangen" (Psalm 51:7). Ieder menschelijk wezen werd in onvolmaaktheid geboren; vandaar zijn zij alle zondaren. — Romeinen 5:12.

JEHOVA'S BELOFTE

Jaren gingen voorbij; en het aantal van Adams kroost nam toe. Sommigen onder hen hadden het verlangen naar een goede en rechtvaardige regeering, terwijl anderen van kwaad tot erger vervielen. Toen deed God Abraham de belofte, dat Hij hem en zijn zaad zou zegenen: „En in U zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden." — Genesis 12:1-3.

Teneinde den mensch opnieuw ervan te verzekeren, dat Hij zijne belofte zoude houden en ten uitvoer bren-

gen, bevestigde God deze met zijn eed (Genesis 22:14-18). Jehova komt zijne beloften altijd na. Hij zeide: „Want ik de Heere, wordt niet veranderd" (Maleachi 3:6). „Ja ik heb het gesproken, ik zal het ook doen komen; ik heb het geformeerd, ik zal het ook doen." — Jesaja 46:11.

God laat alles geschieden op den door Hem bepaalden tijd. Wanneer wij nagaan, dat bij Hem één dag is als 1000 jaren bij ons (2 Petrus 3:8) en dat het bijna 7000 jaar geleden is sedert den mensch tot den dood veroordeeld werd, dan is de tijd, waarop God zijn belofte ten uitvoer brengt, niet lang. In de uitoefening van zijne volmaakte wijsheid, zooals thans den mensch door Zijn woord is geopenbaard, heeft God millioenen menschen toegestaan ter wereld te worden gebracht, hen toegestaan door ervaring de lessen te leeren van de verderfelijke uitwerking der zonde; en terwijl deze ontwikkeling voortduurde heeft Jehova langzamerhand en koninklijk Zijne plannen en voornemens uitgewerkt, welke zullen leiden tot het instellen van een wenschenswaardige regeering, door welke alle menschen des aardrijks gezegend zullen worden.

EEN MODEL REGEERING

Jehova maakte van Israël een volk en gaf ons door dit volk een stelsel van volmaakte wetten. Hij beloofde hen, dat zij — indien zij Zijne wetten zouden gehoorzamen — Hem boven alle andere volken dierbaar zouden zijn en dat zij, wanneer zij zich aan Zijne bevelen zouden houden, het eeuwige leven zouden genieten; en daarmede natuurlijk zou gepaard gaan, vrijheid en gelukzaligheid. — Exodus 19:5,6; Leviticus 18:5.

De belofte aan Abraham gegeven, was, dat in zijn zaad alle volkeren der aarde gezegend zouden worden (Genesis 18:18). — Deze belofte werd later beperkt tot den stam van Juda, afstammelingen van Abraham. God stelde vast, dat uit dezen stam een groote heer-

scher zou komen. „De sceppter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tusschen zijne voeten, totdat Silo komt en denzelve zullen de volkeren gehoorzaam zijn“ (Genesis 49:10). Slechts de heerscher kan de sceppter houden; de sceppter is daarom een symbool van het recht om te regeeren of van de wettelijke volmacht te heerschen.

Silo is een der namen aan Christus gegeven, de Messias; en hier heeft het dus betrekking op een positieve belofte, dat degene, die het recht om te regeeren zou hebben, komen zou uit het huis van Juda. David was van dat geslacht, en toen hij koning van Israël werd, dachten de menschen, dat hij de beloofde heerscher zoude zijn. Zijn naam beteekent: „geliefd“, en hij was het type van Christus, den geliefden Zoon Gods. Hij stelde de ontwikkeling van het koninklijk geslacht voor David werd opgevolgd door zijn zoon Salomo, den wijsten van alle menschen, wiens regeering het stempel droeg van groote voorspoed, vrede en wijsheid. Salomo stelde den Messias voor en zijne glorierijke regeering. Met andere woorden, gebruikte Jehova hier Salomo, om het ware Koninkrijk voor te stellen door hetwelk de zegeningen tot den mensch zouden komen.

Israël hield zich niet aan de wet en kon derhalve de beloofde zegeningen niet ontvangen. Israël kon de wet niet houden vanwege de onvolmaaktheid des menschen. Natuurlijk wist God, dat zij zich er niet aan zouden houden. Bij het geven van de wet was zijn doel geweest om de eigenninnige Joden aan te toonen, dat zij niet uit zichzelf een volmaakte regeering konden scheppen, doch dat zij een volmaakten bemiddelaar noodig hadden, die eerst hun Verlosser en daarna hun Koning moest zijn. Dit is de reden, waarom Paulus zegt, dat een van de bedoelingen van het wetsverbond was, als tuchtmeester te dienen, om de Joden tot Christus te brengen. — Galatiërs 3:24.

DE JOODSCHE HEERSCHAPPIJ OVER DE AARDE EEN MISLUKKING

Israël overtrad herhaaldelijk het verbond met God. Onder de regeering van Zedekia stond God toe, dat Israël overheerscht zoude worden. Tot dat volk zeide Hij: „Doe dien hoed weg en hef die kroon af; deze zal dezelfde niet wezen: ik zal verhoogen dien, die nederig is en verlagen dien, die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij come, die daartoe recht heeft en wien ik dat geven zal“ (Ezechiël 21:26, 27). Tot de komst van Gods aangewezen Koning heeft niemand op aarde kunnen regeeren met een rechtmatigen titel, noch in rechtvaardigheid.

DE HEIDENSCHER REGEERING BEGON IN 606 v. C.

De overheersching van Zedekia geschiedde in het jaar 606 v. C. Van dien tijd af stond God den heidenen toe hun beste krachten in te spannen, om een begeerenswaardige regeering in te stellen. De eerste wereldlijke macht werd ingesteld onder Nebukadnezar. Zij viel in de handen der Meden en Perzen; toen volgden de Grieken en daarna het Romeinsche Keizerrijk. Zooals thans erkend wordt hebben alle deze gefaald, om een begeerenswaardige regeering in te stellen.

Toen Jezus tot de Joden kwam, beschouwden sommigen hem als de groote Messias. Toen hij zijn intocht in Jeruzalem deed en zichzelf als Koning aanbod, dachten zijne volgelingen, dat hij toen gekomen was, om zijn Koninkrijk te stichten, dat alle volkeren der aarde zou zegenen. Toen hij gekruisigd werd, waren zij zeer teleurgesteld en verkeerden in diepen smart en droefenis. Zelfs zijne discipelen zeiden: „En wij hoopten, dat hij was degene, die Israël verlossen zoude“ (Lucas 24:21). Jezus was opgestaan en, veertig dagen daarna, voer hij ten hemel. Tien dagen later, bekend als Pinksteren, openbaarde God aan de Apostelen, door zijn Geest, het doel van den dood en herrijzenis van Jezus. De

manier om vrede op aarde te stichten en de menschen welbehagen te doen krijgen, was tot dien tijd een geheim geweest. Toen leerden de Apostelen, dat alvorens de verlangde zegeningen komen konden, Jezus dienen moest als het groote rantsoen offer. Om eenigzins het groote rantsoen offer te begrijpen, is in de eerste plaats vereischt in te zien, hoe een begeerenswaardige regeering kan worden verkregen, zegen-brennend aan de menschheid. Wij willen hier in grove trekken dit voorname deel in het goddelijk plan, beschouwen.

VERLOSSING

Adam, veroordeeld tot den dood; en daar alle zijne nazaten in onvolmaaktheid geboren werden, konden zij geen recht op eeuwig leven hebben, tengevolge van deze onvolmaaktheid. Hoe goed het bestuur ook mocht zijn, de verlangde zegeningen konden niet komen zonder verlossing.

Adam was terecht veroordeeld tot den dood en moest sterven. Zijn nazaten erfdien het resultaat van deze veroordeeling, en onvolmaakt geboren zijnde, konden zij nimmer een recht om te leven doen gelden. In *Schriftstudien*, Deel V, "The atonement between God and Man", bldz. 421, lezen wij:

„Tenzij de goddelijke veroordeeling of „vloek“ van de menschheid zou kunnen worden afgenomen, zou dit steeds blijven bestaan als een eeuwigdurende last, welke voor den mensch een hinderpaal zou zijn voor de herstelling of wederinvoering van den goddelijken gunst, gelijkheid en eeuwigdurend leven.

Sedert de volmaakte mensch tot den dood veroordeeld was, bestond de éénigste weg voor den mensch, om verlost te worden van dit onvermogen, in den vrijwilligen dood van een ander volmaakt mensch. Waar allen van Adam's ras onvolmaakt waren, kon niemand van hen immermeer zijnen broeder verlossen noch iemand Gode zijn rantsoen geven. — Psalm 49 : 8.

Rantsoen moet als volgt worden verklaard: Een prijs, om te verlangen of een gelijkwaardige prijs." — *Schriftstudien*, Deel V, "The atonement between God and Man", bldz. 428.

God beloofde stellig, om den mensch van den dood te verlossen, en hem te bevrijden van de macht van het graf en den dood zoowel als het graf te vernietigen (Hoséa 13 : 14). Op den door Hem vastgestelden tijd, om deze belofte na te komen, zond Hij zijn Zoon Jezus, wiens leven vanuit den geestelijken tot den menscheelijken sfeer werd overgedragen. Hij werd verwekt, niet door een mensch, doch door de kracht van Jehova — Heiligen Geest (Mattheüs 1 : 20). Toen Jezus geboren werd, was hij derhalve heilig, onnoozel, onbesmet en afgescheiden van de zondaren (Hebreërs 7 : 26). Hij werd geboren als een mensch van vleesch en bloed, opdat hij als rantsoen voor den mensch zou kunnen dienen; en hij door de genade Gods voor allen den dood zoude smaken (Hebreërs 2 : 9-14). Gods liefde gaf ons dit rantsoen-offer, opdat de mensch zoude leven. De Schrift zegt: „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe" (Johannes 3 : 16). Bovendien zeide Jezus, dat hij gekomen was, om zijn leven te geven tot een rantsoen voor velen. — Mattheüs 20 : 28.

DE VERZOENING

Hetgeen de mensch boven alles heeft begeerd, is het leven. Hij wil alles opofferen, indien hij slechts zijn leven, zelfs voor een korten tijd, zou kunnen verlengen. Zonder leven zoude de mensch voor hemzelf noch voor iemand anders eenige waarde hebben. Jezus zeide, dat hij gekomen was, opdat de menschen het leven hebben en het overvloedig hebben (Johannes 10 : 10 — Eng. vert.). Door zijn dood verschafte hij een nauwkeurig gelijkwaardigen prijs voor Adam. Adam, een volmaakt mensch, zondigde en werd tot den dood veroordeeld.

Jezus, een volmaakt mensch, ging vrijwillig den dood in. God deed hem herrijzen uit den dood, als een Goddelijk wezen. Toen zeide Jezus: „En zie, ik ben levend in alle eeuwigheid.” — Openbaring 1 : 18.

Jezus' opstanding uit den dood en zijn hemelvaart stelden hem in staat het Goddelijk Gerecht den prijs van een volmaakt menschenleven aan te bieden, welke de Goddelijke Gerechtigheid kon aannemen en ook aangenomen heeft, als een plaatsvervangend zoenoffer voor den mensch, die gezondigd had. Het doel hiervan is om den mensch den weg te openen, die leidt naar de herstelling van de plaats, welke hij genoot, vóórdat hij zondigde; en deze herstelling is noodzakelijk, opdat de mensch zich verheuge in leven, vrijheid en gelukzaligheid en in een volmaakte regeering. Daarom zegt de Apostel Paulus: „God ... welke wil, dat alle menschen zalig worden en tot kennis der waarheid komen. Want daar is één God, daar is ook één Middelaar Gods en der menschen, de mensch Christus Jezus, die zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd” (1 Timotheüs 2 : 4-6). Zijn dood en zijn herrijzenis zijn een waarborg ervoor, dat alle menschen een gelegenheid zullen krijgen, om te leven. God heeft een dag bepaald, of een zekeren tijd, op welchen deze gelegenheid een ieder zal worden geboden. — Handelingen 17 : 31.

Het is ondoenlijk op deze plaats volledig in te gaan op de filosofie van het groote rantsoen-offer. Wij wenschen slechts het algemeene principe en de noodzakelijkheid ervan aan te toonen. Het onderwerp is elders uitvoerig behandeld en het verheugt ons in dit verband den lezer te kunnen verwijzen naar „*Schrift-studiën*”, Deel V, „The Atonement between God and Man”.

DE EERSTE KOMST

De eerst komst van den Heere Jezus had ten doel zich als het rantsoen of den verlossprijs te stellen. Alvorens hij ten hemel voer, zeide hij tot zijne discipelen, dat hij weder terug zoude komen.— Johannes 14:1-3.

De tweede komst van den Heer heeft ten doel zijne trouwe volgelingen tot zich te nemen op te richten een universeel koninkrijk, hetwelk een begeerenswaardige regeering zal brengen en de zegeningen zal geven, welke God Abraham beloofd heeft.

Gedurende den tijd, welke verlopen is tusschen de eerste en tweede komst van den Heer, heeft de Heer uit de menschen diegenen uitverkoren, welke bij Christus Jezus gevoegd zullen worden als leden van zijn lichaam en als zijn Bruid, de Kerk. Het woord „kerk” beteekent niet een gevestigde gezindtelijke kerk, doch wordt hiermede bedoeld een uitverkoren en afgescheiden klasse, die vrijwillig hun leven aan den Heer offeren en die, door zich getrouwlijk tot in den dood aan hem te wijden, de belofte hebben gekregen de kroon des levens, of de goddelijke natuur te ontvangen (Openbaring 2 : 10).

WIE ZIJN ONSTERFELIJK

Dit koninklijke of regeerende geslacht, tezamen met het Hoofd, Christus Jezus, wordt in den Bijbel aangeduid als de „nieuwe schepping”, welke nieuwe schepping dezelfde eigenschap zal bezitten, als die welke Jehova bezit, namelijk: de goddelijke natuur.

Schriftstudiën, Deel VI, „The New Creation”, bevat een uitgebreide en volledige bespreking omtrent al de bijbelteksten, die op de nieuwe schepping slaan, en waaruit blijkt, dat de Heere Jezus Christus het Hoofd is van deze nieuwe schepping; dat de leden van zijn lichaam zijn uitgezocht gedurende de Evangelische Eeuw, niet vóór noch nadien; dat de wijze van uitverkiezen is als volgt: Geloof in den

Heere Jezus Christus als de groote Verlosser en de algehele volledige wijding aan Gods heiligen wil; rechtvaardigmaking door geloof; verwekking door den Heiligen Geest; zalving of bestemming tot het lidmaatschap in het koninklijke geslacht, en daarna getrouwheid aan hun verbond zelfs tot in den dood. Hieromtrent zegt Johannes: „Het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als *hij* zal geopenbaard zijn, wij hem zullen gelijk wezen; want wij zullen hem zien gelijk hij is” (1 Johannes 3:2). Tot deze getrouwen zeide de Heer: „Het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven” (Lucas 12:32). De belofte leidt, dat deze zullen leven en regeeren met Christus. — Openbaring 20:6.

SATANS REGEERING VALT

Sedert onheugelijke tijden heeft Satan, de booze, de gedachten van de heerschers op aarde en van bijna alle menschen beïnvloed. Israël was het eenige volk op aarde, dat niet altijd onder zijn invloed stond. In den loop der tijden werd Satan dit volk de baas; en met den val van Zedekia, Israël's laatste koning, werd Satan de onzichtbare heerscher of god van de gehele wereld. — 2 Corinthiërs 4:4.

Hij gebruikt zijn macht over de menschen ten behoeve van het kwade en tegen het werkelijke belang der menschen. Ten onrechte eigende hij zich de controle over de heidensche regeeringen toe; en God verhinderde zulks niet, omdat het was, en is, Jehova's doel, dat de mensch zijn eigen oogmerk zoude volgen en op deze wijze door ondervinding de lessen zoude leeren, welke hem niet op andere wijze konden worden bijgebracht. De mensch, van nature gedemoraliseerd, en ten zeerste bewogen door zelfzuchtige belangen en invloeden, overweldigd en gecontroleerd op een zeer groote wijze door den onzichtbaren booze, den duivel, is niet in staat geweest een begeerenswaardige regeering in te stellen. Elke poging van de zijde van goede

menschen, om een rechtvaardige regeering te vormen, heeft schipbreuk geleden door de booze invloeden van Satan en de onvolmaaktheid van den mensch.

Door al deze eeuwen heen, gedurende welke de menschen verlangden naar een wenschenswaardige regeering, heeft de menschheid gezocht en gezwoegd in angst, hopen, biddende en wachtende op de komende betere tijden, niet wetend hoe of wanneer deze tijd zou komen. God volvoert zijn wil op zijn eigen tijd. Voor de menschen is thans Gods tijd gekomen, om de waarheid te weten. Indien het Gods tijd is voor alle menschen, om te begrijpen, zijn wij er zeker van, dat allen, die naarstiglijk naar de waarheid zoeken, haar zullen vinden. Maar hoe kunnen wij weten, dat wij thans Gods tijd hebben bereikt, om zijn plan bekend te maken ter zegening van het menschelijk ras? Het antwoord op deze vraag is van groot belang, en wij zullen hier trachten dit antwoord te geven aan de hand van den Bijbel.

Sedert Satan de onzichtbare heerscher van de oude wereld is en den titel behoudt door overweldiging van deze wereld of orde der dingen, en sedert het recht om te regeeren in andere handen berust, spreekt het voor zich, dat, wanneer de vastgestelde tijd zal zijn aangebroken voor den rechtvaardigen heerscher om zelf zijn macht en regeering in handen te nemen, Satan's regeering moet vallen en aan zijn macht een einde zal komen. —

Bovendien volgt hieruit, dat dit het einde van de oude wereld beteekent of het eind van de tijden der Heidenen en het begin der nieuwe wereld. Vandaar dan ook, dat de val van Satan's regeering, de tweede komst van onzen Heer, het eind van de tijden der Heidenen, het einde van de oude wereld, en het begin van de nieuwe wereld in zoo nauw contact met elkaar staan, dat het bewijs van het één eveneens het bewijs van het andere is. —

HET BEGIN DER NIEUWE WERELD

Met de uitdrukking „wereld”, zooals hier gebruikt en in de Schrift, wordt bedoeld de sociale en politieke orde der zaken op aarde. De aarde zelve zal nimmer vergaan noch eindigen, doch gemaakt zijnde voor den mensch zal zij eeuwiglijk voortduren (Jesaja 45:18; Prediker 1:4). Gods plan, met betrekking tot den mensch, omvat drie groote tijdperken, welke in de Schrift aangeduid als „De wereld die was”, „De tegenwoordige booze wereld”, en „de komende wereld, in welke gerechtigheid woont”.

Uit *Schriftstudien*, Deel, I, „Het Goddelijk Plan der Euwen”, bldz. 56 en 57 citeeren wij:

„Deze drie groote tijdperken stellen drie duidelijke openbaringen der goddelijke voorzienigheid voor. De eerste, van de schepping tot aan deze zondvloed, was onder bediening der engelen en wordt door Petrus „de wereld, die toen was” genoemd (2 Petrus 3:6). Het tweede groote tijdperk, van den zondvloed tot aan de vestiging van Gods Koninkrijk, staat onder het beperkte beheer van Satan, „de vorst dezer wereld”, en wordt daarom „deze tegenwoordige booze wereld” genoemd. — Galatiërs 1:4; 2 Petrus 3:7.

De derde zal een „wereld zonder einde” zijn (Jesaja 45:17) onder goddelijk bestuur, het Koninkrijk van God en wordt genoemd „de toekomstige wereld—waarin gerechtigheid woont”. —Hebreërs 2:5; 2 Petrus 3:13.

Het eerste dezer tijdperken of „werelden”, onder de bediening der engelen, was een mislukking; het tweede, onder het beheer van Satan, de geweldenaar, is inderdaad een „booze wereld”, maar het derde zal een tijdperk van gerechtigheid en zegen zijn voor al de volken der aarde.

De Schrift spreekt van de sluitende gebeurtenissen van de tweede wereld als „de tijd van het einde”,

Dit beteekent niet het einde der tijden, want de tijd zal nimmer eindigen. Het wil zeggen de tijd of de periode gedurende welke de oude wereld of orde der zaken zal beginnen te verdwijnen en hare ontbinding voortgang zal maken, totdat zij volkomen verdwenen zal zijn. Het verscheiden der oude wereld, zou beteekenen de komst der nieuwe orde van zaken. De profeet Daniël had een visioen van de groote wereldrijken en van de algeheele verdwijning van de laatsten en de komst der nieuwe regeering. Hij vroeg de beteekenis daarvan, en God zeide tot hem: „Ga henen, Daniël; want deze woorden zyn toegesloten en verzegeld tot den tyd van het einde... (dan) zullen de verstandigen het verstaan (Dan. 12:9, 10). Het woord „verstandigen” beteekent hier de mensch, die zijn verstand gebruikt, om te geraken tot de kennis van God's plannen en bedoelingen. De Heer deed toen Daniël schryven omtrent zekere gebeurtenissen, de een ieder duidelijk zullen zijn gedurende den tijd van het einde. Hij zeide: „En gij, Daniël, sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek tot den tyd van het einde: velen zullen heen en weer trekken en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden.” — Daniël 12:4 (Eng. vert.).

De periode omvattende den „tijd van het einde” begint, overeenkomstig de Bijbel-chronologie en profetie, in het jaar 1799 A.D. Dit punt is uitvoerig behandeld in „Gods Harp” en Deelen II en III van *Schriftstudien*. Uit „Gods Harp”, paragraaf 400, halen wij aan:

„Deze twee gegevens: Het begin van den „Tijd van het Einde” en de „Tegenwoordigheid des Heeren”, moeten met elkander niet verward, maar gescheiden gehouden worden. De „tijd van het einde” is, zooals boven aangetoond, een tijdvak van A.D. 1799 tot de algeheele vernietiging van Satan's Rijk en oprichting van Messias' Koninkrijk. Zooals reeds aangestipt, vangt de tweede tegenwoordigheid des Heeren in 1874 aan. Dit laatste tijdvak ligt dus in het eerste besloten en wel

in het laatste deel van het tijdvak, bekend als de „Tijd van het einde“.

Daniël vorschte de geschiedenis der wereld na, door middel van de aller merkwaardigste figuren, vanaf het koninkrijk der Perzen tot aan de overheersching van de Pauselijke hiërarchie Niettegenstaande het een tijdperk van 2400 jaren beslaat, vervult deze opgave geheel het gestelde doel, namelijk dat het zuiver het juiste jaar aangeeft van het begin van den tijd van het einde — 1799.” — *Schriftstudien*, Deel III, „The Kingdom Come“, bldz. 47, 48.

Men zou dus kunnen verwachten, dat spoedig na 1799 het begin van de vervulling van Daniël's profetie zou plaats vinden door de vermeerdering der wetenschap en het vele heen- en weertrekken der menschen. In dit verband is het interessant in korte trekken de geschiedenis der wereld hieromtrent aan te halen. In „Gods Harp“, par. 403 tot 409, lezen wij het volgende:

„Kort hierna werden de eerste Bijbelgenootschappen opgericht. Het Britische en buitenlandsche Bijbelgenootschap in 1804; het Pruisische-Berlijnsche Bijbelgenootschap in 1805; het Amerikaansche Bijbelgenootschap in 1807. De Bijbel, in verschillende talen vertaald en uitgegeven, werd voor zulke lage prijzen verkocht, dat zelfs de armen zich hiervan konden voorzien, waardoor in korten tijd millioenen Bijbels in de handen van het volk kwamen. Het Paapsche stelsel betitelde deze Bijbelgenootschappen „verpestende Bijbelgenootschappen“. De tijd, waarin de kennis vermeerderd zou worden, was angebroken. De Heer zou Zijn belofte vervullen en haar in het bereik brengen van allen, die naar waarheid dorstten. Het volk kwam te weten, dat God geen onderscheid maakt en dat zoowel Koningen, Pausen, Priesters als leeken Hem en niet den mensch verantwoording schuldig zijn.

Sindsdien is de kennis in alle wetenschappen zeer toegenomen. De lagere school, waartegen het Pausdom

steeds gekant was, maakte een algemeene opvoeding mogelijk en bevorderde de kennis van alle standen des levens. Lycea en Universiteiten werden over de geheele wereld opgericht. De toename van verschillende wetenschappen bracht de talrijke uitvindingen, die men nu heeft, z. a.: tijd- en arbeidsparende machines, enz.

Voor 1799 kon men door de zeer gebrekkige verkeersmiddelen slechts korte reizen doen. Men reisde of in een wagen door paarden of ossen getrokken, of te voet. Ging men over zee, dan gebruikte men zeilschepen, die zeer langzaam vorderden. De eerste stoom-locomotief werd in 1831 vervaardigd. Door de groote vooruitgang hiervan kan men nu bijna overal op aarde met tamelijk groote snelheid in een stoom trein reizen. Later kwamen electriche motoren, electriche trams en gasmotoren. Hierdoor ontstond een geweldig verkeer in alle deelen der aarde. Het is nu iets heel gewoons met een snelheid van 75 KM. tot 100 KM. per uur te reizen, vooral met de vliegmaschine, een uitvinding van den laatsten tijd.

Gods Profeet noemt dezen tijd „Den Dag van de Toebereidselen Gods“. In Nahum 2:1-6 beschrijft de Profeet een visioen van een zeer snel rijdende spoor-trein, als een bewijs van den Dag der Toebereidselen voor de oprichting van Christus' Koninkrijk.

De Telegrafie werd in 1844 uitgevonden en daarna de Telefonie. Eerst werden de berichten electriche langs kabels de wereld ingezonden, nu kan men met behulp van nieuwe uitvindingen de berichten zonder kabel electriche door de lucht seinen.

De groote vermeerdering van kennis en het geweldige heen en weer trekken op verschillende plaatsen der aarde zijn ongetwijfel de vervulling der profetie over den „Tijd van het Einde“. Deze zichtbare feiten zijn niet te loochenen en voldoende, om ieder redelijk mensch te overtuigen, dat men zich sinds 1799 in den „Tijd van het Einde“ bevindt.

Jezus noemt het laatste deel van den „Tijd van het Einde“ den „Oogsttijd“, want hij zegt: „De oogst is het Einde van de Wereld (Eeuw).“ Hij gaf te kennen, dat hij in dien tijd tegenwoordig zou zijn. Het laatste deel van het tijdvak, genaamd „Tijd van het Einde“, begint in 1874. Zooals reeds is opgemerkt, is sinds 1874 de tijd van de tweede tegenwoordigheid onzes Heeren ingegaan. Na verschillende gebeurtenissen, welke in Israël geschied zijn, te hebben opgesomd, zegt de Apostel Paulus: „Deze dingen zijn alle beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelken de einden der eeuwen gekomen zijn.“ — 1 Corinthiërs 10: 11.

Dus zullen deze feiten in den „Tijd van het Einde“ begrepen worden.

De discipelen van Jezus, den Grooten Leeraar, waren bekend met de woorden van den Profeet; want de Wet eischte van alle Israëlieten, dat zij de Schriften bestudeerden. Jezus had hen veel gezegd omtrent profetie en had ze geleerd, dat de wereld tot een einde zou komen, dat Satan zou worden overmeesterd, en dat de Heer terug zou komen en zijn Koninkrijk zoude instellen. Jezus legde veel nadruk op het feit van de nieuwe regeering, welke zou komen en die — zooals de discipelen begrepen — zou komen, wanneer de oude wereld ten einde zoude zijn. Om deze reden legden zijne discipelen Jezus deze vraag voor: „Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En welk zal het teeken (bewijs) van Uwe tegenwoordigheid zijn en de voleinding der wereld? (Mattheüs 24: 3). Neem eens aan, dat Jezus geantwoord had door hen te zeggen, dat zij een lange reis zouden maken; dat zij — wanneer zij het einde van hun tocht zouden hebben bereikt — dit zouden weten door een wegwijzer, waarop bepaalde gegevens waren geschreven, die hij hen toen had opgegeven. Neem vervolgens eens aan, dat de discipelen, overeenkomstig zijne voorschriften de reis ondernomen hadden en den wegwijzer gevonden hadden, zooals hij hun had aangeduid. De eenigste logische gevolgtrekking hier-

uit zou dan zijn, dat zij den tijd hadden bereikt, welke hij hun genoemd had. Practisch gesproken deed Jezus hetzelfde. Hij zeide hen, dat niemand den dag of het uur bekend was; maar vervolgens zette hij hun de gebeurtenissen uiteen, welke geschieden zouden tegen het einde der wereld en den tijd van zijne tegenwoordigheid: „Want het ééne volk zal tegen het andere volk opstaan en het ééne koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en daar zullen zijn hongersnooden en pestilentien en aardbevingen (symbool voor revoluties) in verscheidene plaatsen. Doch alle die dingen zijn maar een beginsel der smarten.“ — Mattheüs 24: 7, 8.

Deze dingen begonnen plaats te vinden op den eersten Augustus 1914 toen het eerste kanon van den Wereldoorlog werd afgevuurd. Deze oorlog wikkeld practisch gesproken het geheele Christendom in moeilijkheden. De wereld heeft zich hiervan nog niet hersteld, doch is integendeel nog dieper gevallen. Toen volgde spoedig daarop de vreeselijkste hongersnood, die de wereld ooit gekend heeft en bij welke millioenen menschen in Rusland, China, Duitschland en andere deelen der wereld, den hongerdood stierven.

De oorlog werd gevolgd door een pestilentie, bekend als de Spaansche griep, door welke in 12 maanden méér menschen stierven dan gedurende den oorlog in vier jaren het leven lieten. Sodert het begin van den Wereldoorlog hebben méér ontzettende aardbevingen plaatsgevonden, dan in éénige andere periode in de wereldgeschiedenis. In dienzelfden tijd vond plaats de groote revoluties in Rusland, Duitschland, Oostenrijk, en andere Europeesche staten. Jezus zeide in het kort: „Deze gebeurtenissen zullen aantoonen het begin der smarten op aarde gedurende „den tijd van het einde“, gedurende den tijd van mijne aanwezigheid, en zal in het bijzonder een teeken zijn van het einde der wereld of de Tijden der Heidenen en het begin van den val van Satan's regeering. —

EINDE VAN DE HEIDENSCHHE HEERSCHAPPIJ

Bestond er werkelijk reden voor de Bijbelonderzoekers, om het begin van deze moeilijkheden in 1914 te verwachten? Zeker, en wel vele. De laatste koning van Israël werd afgezet in 606 v. C. Dit was het begin van de Tijden der Heidenen. Het was in dien tijd, dat Satan de god der geheele wereld werd. De Heer heeft bij monde van zijne profeten, duidelijk aangegeven, dat de heidensche overheersching door hem niet verhinderd zou worden gedurende een periode van 2520 jaar, aan het einde van welken tijd, zij zoude vervallen. Dit tijdsverloop zou dan ten einde zijn in 1914, of om nauwkeurig te zijn, op 1 Aug. van dat jaar. Het einde van de heidensche overheersching en het einde van de wereld zou dan natuurlijk den tijd aangeven van het begin der nieuwe wereld. Dit zou de tijd zijn, dat Hij wiens *recht het is te regeeren* de macht en het recht om te regeeren zou nemen (Ezechiël 21 : 26, 27). Deze profetie bevestigend en sprekend van denzelfden tijd, zegt de Openbaarder: „Wij danken U, Heere God almachtig, die is, en die was, en die komen zal, dat *gij Uwe groote kracht hebt aangenomen* en als Koning hebt geheerscht; en *de volkeren waren toornig geworden, en Uw toorn is gekomen.*” — Openbaring 11 : 17, 18.

1914 geeft het begin van Gods toorn over de volkeren der aarde aan, Satan's regeering aan banden leggend en teekent het begin der smarten over deze volkeren, zooals door Jezus gezegd. Deze toestand moet doorgaan totdat een grooten climax is bereikt, welke tengevolge zal hebben de omverwerping van Satan's macht en de volledige instelling van de nieuwe regeering. Deze gebeurtenissen zijn thans in voortgang.

DE MODERNEN EN DE FUNDAMENTALISTEN

Als een verder bewijs, dat wij aan het einde van de oude en het begin der nieuwe wereld staan, halen wij de woorden van Jezus aan, die zeide, dat velen die beweren zullen Christenen te zijn, van het geloof af-

vallig zouden worden. Hij zeide: „Doch de Zoon des menschen als hij komt, zal hij ook geloof vinden op aarde?” (Lucas 18 : 8). Als versterking van dit gezegde zegt de Apostel: „En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn eigenlievend, geldgierig, laatzinnig, hoovaardig, lasteraars, den ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten, dan liefhebbers Gods, hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van deze.” — 2 Timotheüs 3 : 1-5.

Hoe volkomen juist beschrijft dit de tegenwoordige toestanden in de clericale wereld! Geestelijken, die beweren Christenen te zijn, en die een gedaante van godzaligheid hebben, ontkennen thans de inspiraties der Heilige Schriften, ontkennen de schepping van den mensch als volmaakt wezen en stellen een evolutie daarvoor in de plaats; ontkennen zijn val en dienstengevolge het bloed van Jezus, dat de menschheid heeft gekocht. Zij noemen zich Modernen. Zij zijn afgedwaald van het geloof ons eens door de Heiligen gegeven; zooals voorspeld is in de Schrift zou dit te dien tijde zijn (2 Petrus 3 : 3, 4). De noodzakelijkheid wordt derhalve dringender, dat de menschen individueel den Bijbel onderzoeken; en het eenigste doel van deze en dergelijke uitgaven is, de menschen te helpen, om met weinig of geen kosten zich de kennis van het Goddelijk plan te vergaren.

Als een verder bewijs van datgene, dat aan het einde van de oude en het begin der nieuwe wereld verwacht kan worden, zeide Jezus, dat er zoude zijn: „... op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid; als de zee (symbolische voorstelling van de rusteloze menschheid) en watergolven groot geluid zullen geven; en den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen over-

komen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden" (Lucas 21 : 25, 26). Dit geeft de huidige toestanden onder de volkeren weer.

Jezus zeide eveneens, dat te dien tijde „Dit Evangelie (goede nieuws) des Koninkrijks in de geheele wereld gepredikt zal worden tot een getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen" (Mattheüs 24 : 14). Dit geschiedt thans door de Bijbelonderzoekers, die deze boodschap in het openbaar in elke klasse van Christenen verkondigen, die de boodschap openbaar maken in vele talen en tot een prijs, die binnen het bereik van iedereen is; die het draadloos den volke kond doen en door alle andere bekende middelen. De Bijbelonderzoekers zoeken niet naar medeleden, noch vragen zij iemand, om tot de een of andere organisatie of club toe te treden; ze vragen geen geld van de menschen, doch trachten slechts de menschen op de hoogte te brengen van de reden van de momenteele benauwdheid op aarde en van het feit, dat betere tijden op handen zijn. Wij beweren, dat het noodig moet worden geacht en dat het een kwestie van welvoegelijkheid is, den menschen te vragen thans acht te slaan op hetgeen de Internationale Vereeniging van Ernstige Bijbelonderzoekers te zeggen heeft. —

De geestelijkheid heeft ermede gespot en schimpt thans nog, maar de menschen zijn thans bekend met de onoprechtheid van de geestelijkheid. Zij zijn zich ook bewust van het feit, dat elke remedie voorgesteld door de geestelijkheid, staatslieden, politici en financiers om de tegenwoordige regeringstoestanden te reformeeren, een mislukking is geweest. Nu roepen wij de menschen toe om acht te slaan op hetgeen Gods Woord hieromtrent zegt. Wij vragen hen bescheiden om de *Schriftstudies* en „*Gods Harp*" te lezen met hun Bijbel en zichzelf te overtuigen, dat wij op den drempel van de gulden eeuw staan. Dit zal hen, die wanhopen, weder in staat stellen hoop te koesteren. Jezus bedoelde slechts, dat de Christenen vol hoop zouden zijn, toen hij tot hen zeide: „Als nu deze dingen beginnen te geschieden,

zoo ziet omhoog en heft uwe hoofden opwaarts, omdat uwe verlossing nabij is." — Lucas 21 : 28.

De climax van den tegenwoordigen toestand wordt door onzen Heer aangeduid als een vreeselijke verdrukking, zooals de wereld nimmer te voren gekend heeft. Hij zegt: „Want alsdan zal er groote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zal zijn. En zoo die dagen niet verkort werden, geen vleesch zoude behouden worden; maar om der uitverkorenen wille zullen die dagen verkort worden" (Mattheüs 24 : 21, 22). Gods Profeet bevestigt dit, waar hij zegt: „En te dier tijd zal Michaël opstaan, die groote Vorst, die voor de kinderen Uw volks staat; als het zulk een tijd der benauwdheid zal zijn als er niet geweest is, tot op dien tijd toe; en te dier tijd zal Uw volk verlost worden, als die bevonden wordt geschreven te zijn in het boek." — Daniël 12 : 1.

's Menschen onmacht is God's macht. De ernstigste moeilijkheid zal de volkeren doen ontwaken, en hun de noodzakelijkheid bijbrengen, dat zij zich tot den Heer moeten wenden, om hun groot verlangen vervuld te zien. De Profeet beschrijft dit als volgt: „Zij dansen en waggelen als een dronken man, en al hunne wijsheid wordt verslonden. Doch roepende tot den Heere in de benauwdheid, die zij hadden, zoo voerde hij ze uit hunne angsten. Hij doet den storm stillestaan, zoodat hunne golven stilzwijgen. Dan zijn wij verblijd, omdat zij gestild zijn en dat Hij ze tot de haven hunner begeerte geleid heeft. — Psalm 107 : 27-30.

Als een bevestiging hiervan, zijn Gods woorden door zijn Profeet: „En ik zal alle volkeren doen beven en *het verlangen van alle volkeren zal komen*" (Haggai 2 : 8 — Eng. vert.). Zeker zal niemand het feit ontkennen, dat de volkeren thans bewogen worden, en deze beweging zal voortduren tot den volkomen ondergang van de tegenwoordige onrechtvaardige systemen, en de instelling van de nieuwe en rechtvaardige regering.

DE NIEUWE REGEERING IN WERKING

Satan is gedurende den tijd, dat hij zijn macht over de menschen uitoefende, voor deze onzichtbaar geweest. De belofte van den Heer luidt, dat de duivel gebonden zou worden, opdat hij de volkeren niet meer zou kunnen bedriegen. Dan zal de regeering van Christus volgen. (Openbaring 20:1-4). In de Openbaring wordt vervolgens de nieuwe regeering in deze schoone symbolieke woorden beschreven: „En ik zag eenen nieuwen hemel (onzichtbare heerschende macht) en een nieuwe aarde (nieuwe orde van zaken op aarde), want de eerste hemel en de eerste aarde (de oude toestand) was voorbijgegaan en de zee (rustelooze anarchistische menschheid) was niet meer. En ik Johannes zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem (de nieuw ingestelde regeering) neerdalende (naderende) van God uit den hemel, toebereid als een bruid die voor haren man versierd is. En ik hoorde een groote stem uit den hemel, zeggende: Zie de Tabernakel Gods is bij de menschen, en hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God zelf zal bij hen en hun God zijn.” — Openbaring 21:1-3.

Betreffende de laatste dagen van het koninkrijk onder de heerschappij van Satan, zegt de Profet: „Doch in de dagen van die Koningen zal de God des hemels een koninkrijk verwekken, dat in eeuwigheid niet zal verstoord worden, en dat koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden: het zal alle die koninkrijken vermalen en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.” — Daniël 2:44.

De nieuwe onzichtbare regeering (d. w. z. de heerschappij van de regeerende factoren, welke onzichtbaar zijn voor den mensch) is samengesteld uit Christus Jezus, den grooten Koning der Koningen en Heer der heeren, en die getrouwe volgelingen van hem, die overwonnen hebben en dien hij toegestaan heeft met hem te zitten op zijn troon. Dezen beloofde hij, zeggende: „Die overwint, ik zal hem geven met mij te zitten in mijnen

troon, gelijk als ik overwonnen heb, en ben gezeten met mijnen Vader in zijnen troon.” Deze zullen de macht over de volkeren hebben en ze regeeren.” — Openbaring 2:26, 27; 3:21.

ZICHTBARE VERTEGENWOORDIGERS

Even als Satan ten allen tijde zijne zichtbare vertegenwoordigers op aarde had, handelend als regeerende of heerschende personen, zoo zal ook Christus, de Messias, zijne zichtbare vertegenwoordigers op aarde hebben, die optreden als regeerende of heerschende personen. Paulus geeft een lange lijst van getrouwen op, van Abel tot Johannes de Dooper (Hebreeërs 11:1-39), die trouw waren aan God en die om die reden alle stierven vóórdat het rantsoen-offer gegeven was, vandaar dat hun plaats in het koninkrijk niet hemelsch, doch aardsch zal zijn. De Apostel zegt, dat deze getrouwe mannen van de oudheid stierven, terwijl ze nog niet de belofte hadden ontvangen en hunne volmaaktheid niet bereikt kan worden, totdat de Messiaansche klasse volledig is (Hebreeërs 11:39, 40). Zij zijn dood, wachtend op de opstanding. Hunne opstanding uit den dood zal geschieden in de eerste dagen van de Messiaansche regeering; en zij zullen de vorsten of heerschers over de geheele aarde zijn, als de zichtbare vertegenwoordigers van Christus (Psalm 45:16). Van hen sprekend, zeg de schrijver van *Schriftstudien*:

„Deze oude waardigheidsbekleeders zullen anders zijn dan de overige menschen, niet alleen door het feit, dat hunne beproeving reeds in het verleden ligt, terwijl de beproeving van de wereld in het algemeen nu juist gaat beginnen, maar zij zullen tevens anders zijn dan de overige menschen door het feit, dat zij de belooning voor hunne getrouwheid reeds hebben verkregen; het zullen volmaakte menschen zijn, daar zij al hetgeen in Adam was verloren aan mentale en moreele gelijkheid met God, alsmede aan volmaaktheid van fysieke krachten, weder ten volle hebben teruggekregen. — Uit dien hoofde zullen zij niet alleen zijn de vorsten of leiders op

aarde (de aardsche vertegenwoordigers van het hemelsch koninkrijk — Christus en zijn Kerk), maar elk van hen persoonlijk zal vertegenwoordiger zijn van al hetgeen alle de gewillige gehoorzamen zullen verkrijgen onder het nieuwe verbond.

Wanneer Abraham, Izaak, Jacob en al de oude waardigheidsbekleeders herrezen zullen zijn, en onder de hereenigde Israëlieten zullen verschijnen omstreeks het einde van den tijd van Jacob's laatste moeilijkheid met Gog en Magog, zullen hunne hoogere mentale eigenschappen hen zeer spoedig van de anderen doen onderscheiden. Bovendien zullen hunne volmaakte hersenen spoedig de hedendaagsche kennis en uitvindingen kunnen begrijpen; en zij zullen bijzonder in vele opzichten zijn, zooals de mensch Christus Jezus was, van wien de menschen zeiden: „Hoe weet deze de Schriften, daar hij ze niet geleerd heeft? (Johannes 7: 15). En evenals Jezus de menschen leerde positief, definitief en duidelijk, en niet twijfelachtig en verwarrend, zooals de Schriftgeleerden, zoo zal het ook zijn bij de volmaakte geworden oude waardigheidsbekleeders, wanneer zij onder de menschen zullen verschijnen. Bovendien zullen deze waardigheidsbekleeders — vorsten — steeds in verbinding staan met het geestelijk koninkrijk (Christus en zijn Kerk) zooals onze Heer in verbinding stond met de engelen, en zooals Adam zich verheugde in soortgelijk persoonlijk contact voordat hij onder den goddelijken vloek kwam te staan als een zondaar. Deze „vorsten" van de nieuwe wereld (de nieuwe maatschappelijke toestanden) zullen geheel geschikt gemaakt zijn voor de eerepositie hun toegewezen." — *Schriftstudien*, Deel IV, bidz. 625, 626.

Harp, par. 580, 581: „Daar Abraham, Izaak, Jacob en den getrouwen profeten, door den Apostel Paulus in Hebreërs 11 aangehaald, een betere opstanding zijn toegezegd, en daar de Profet meldt, dat zij vorsten of heerschers over de gansche aarde zullen zijn (Psalm 45: 17), mag men aannemen, dat zij het eerst zullen opstaan overeenkomstig de voorwaarden van het nieuwe

verbond. Men mag hen dus redelijkerwijs bij den aanvang der herstellingszegeningen op aarde verwachten. Derhalve mag men deze mannen binnen enkele jaren op aarde verwachten. Zij zullen de wettelijke vertegenwoordigers van den Christus op aarde zijn. Zij zullen de zichtbare vertegenwoordigers van het Koninkrijk der Hemelen zijn. Zij zullen de zaken op aarde beleeren volgens de aanwijzingen des Heeren.

Uit bovenstaande blijkt, dat er twee phasen van God's Koninkrijk zijn: de hemelsche, welke onzichtbaar is, en de aardsche, de zichtbare, gevormd door de oude getrouwe profeten, geheeten de oude waardigen, in dit geval den Heer vertegenwoordigende.

DE HOOFDSTAD DER WERELD

Beschouwd in het licht van de Schrift, mogen wij redelijkerwijs verwachten, dat Jeruzalem de hoofdstad der wereld zal zijn, met volmaakte en trouwe menschen, n. l. Abraham, Izaak, Jacob, David, Daniël, e. a., welke belast zijn met de regeerings-aangelegenheden der aarde, met sommige van deze getrouwen als heerschers geplaatst in de voornaamste deelen der aarde; dat dan degene, die aan het hoofd staat in Jeruzalem de instructies zal geven betreffende de uitvoering van de regeeringszaken in de verschillende deelen der aarde. Met groote veel-verbeterde omroep-stations zal Abraham dan — zooals we mogen verwachten — vanaf den Berg Sion de toestanden over de geheele aarde beheerschen. Dan zullen de menschen geen oorlog leeren, doch zullen hunne wapens omsmeden in nuttige landbouwgereedschappen, zij zullen de aarde verbeteren, en in vrede leven en de een zal den ander tot zegen zijn. — Zie Micha 4: 1-5.

Te dien tijde zal de Heer niet toestaan, dat iemand zijn naaste onrecht aandoet. Een ieder zal gedwongen worden recht te doen (Jesaja 11: 9). Deze nieuwe regeering zal in handen zijn van Christus, den Messias, als de groote Heerscher en zal een regeering van vrede

en zegen zijn (Jesaja 9 : 6, 7). „En hij zal heerschen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde” (Psalm 72 : 8). „En tot hem zullen de volkeren vergaderd worden” (Genesis 49 : 10 — Eng. vert.). „En de Heere zal tot Koning over de gansche aarde zijn” (Zacharia 14:9). „Maar de heiligen der hooge plaatsen zullen dat koninkrijk ontvangen” (Daniël 7 : 18). „Maar het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken onder den ganschen hemel zal gegeven worden aan het volk der heiligen der hooge plaatsen, welks rijk een eeuwig rijk zal zijn, en alle heerschappijen zullen hem eeren en gehoorzamen (Daniël 7 : 27). „Want het koninkrijk is des Heeren en hij heerscht onder de heidenen” (Psalm 23 : 29). Zijne regeering zal een rechtvaardige zijn. „Maar hij zal de armen met gerechtigheid richten en de zachtmoedigen des lands met rechtmatigheid bestraffen. . . want gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn, ook zal waarheid de gordel zijner lendenen zijn (Jesaja 11 : 4, 5). Dit koninkrijk of deze onzichtbaar regeerende macht, staat duidelijk beschreven als te zijn het zaad van Abraham, overeenkomstig de belofte, door welke alle volkeren der aarde gezegend zullen zijn.” — Galatiërs 3 : 27-29.

DE ZEGENINGEN

Deze regeering zal voldoen aan alle wenschen en verlangens der menschheid, omdat het alles zal voortbrengen, hetgeen den mensch noodig heeft. Een zegen is te noemen datgene, dat den menschen voordeel en weldaad brengt. De grootste van deze weldaden is wel het leven, hetwelk — indien men het met vreugde wilt genieten — begiftigd moet zijn met vrede en gelukzaligheid. Dit zijn de gunsten, welke de mensch in Eden bezat, voordat hij zondigde. Deze gunsten verloor hij, en dat zijn de gunsten, welke Jezus' bloed voor den mensch heeft teruggekocht; en alle profeten van God voorspelden, dat dit de gunsten zijn, welke de nieuwe regeering aan de menschen weder zal brengen. —

LEVEN

Leven is de genadegift Gods, door Jezus Christus onzen Heere (Romeinen 6:23). Dat wil zeggen, dat allen, wien het eeuwige leven geschonken zal worden, de Heer Jezus als de groote Verlosser en Heerscher moeten aannemen. Adam zondigde en bracht dood en lijden over zijne nazaten. Jezus stierf om de gaven van het leven terug te verkrijgen en de zegeningen, die daaraan verbonden waren. „Zoo dan gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot veroordeeling, alzoo ook door ééne rechtvaardigheid komt de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens” (Romeinen 5 : 18, Grondtekst). Jezus gaf zijn lichaam, opdat de menschheid zoude mogen leven (Johannes 10 : 10; 6 : 51). De komst van den Heer en de instelling van zijn Koninkrijk hebben juist ten doel aan miljoenen menschen op aarde eeuwig leven te verleenen, indien zij zijn nieuwe orde van zaken en regeering willen er kennen en gehoorzamen.

Hieromtrent zeide de Apostel: „Betert u dan en bekeert u, opdat uwe zonden mogen uitgewischt worden, wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren en hij gezonden zal hebben Jezus Christus, die u te voren gepredikt is; welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van alle zijne heilige Profeten van alle eeuwen. Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere uw God zal u een Profeet verwekken uit uwe broeders gelijk mij, dien zult gij hooren in alles wat hij tot U spreken zal” (Handelingen 3 : 19-21). Want zij die weigeren, hem te gehoorzamen zullen niet eeuwig gepijnigd, doch zullen vernietigd worden (vers 23). Alle profeten voorspelden deze komende werderherstelling van den mensch (vers 24). Zelfs zij, die goddeloos waren, zullen een kans op het leven krijgen, indien zij zich van hunne goddeloosheid afwenden en recht zullen doen (Ezechiël 18 : 27, 28). Omtrent deze menschen zeide Jezus: „Voorwaar, voor-

waar zeg ik u, zoo iemand mijn woord zal bewaard hebben, die zal den dood niet zien in der eeuwigheid (Johannes 8:51). „En een iegelijk die leeft, en in mij geloof zal niet sterven in der eeuwigheid“ (Johannes 11:26). Nu wij weten, dat de oude wereld verdwijnen zal, dat de nieuwe regeering komende is, dat de tijd der wederherstelling daar is, kunnen wij vol vertrouwen zeggen, dat *millioenen nu levende menschen, nimmer zullen sterven*. Om deze reden verkondigen de Bijbelonderzoekers deze goede boodschap over de geheele aarde. (Zie het boekje „Millioenen nu levende menschen zullen nimmer sterven!“)

VRIJHEID

De mensch heeft sinds langen tijd een groot verlangen naar vrijheid gehad. Het geheele geslacht werd door Satan in gevangenschap gehouden. Satan's vertegenwoordigers op aarde hebben het volk onderdrukt. Het is steeds een geliefkoosd optreden van Satan's vertegenwoordigers geweest krijgs-wetten te doen instellen en streng toe te passen, welke de vrijheid van het Woord verboden en de menschen, die ijverden voor de vrijheid, van het verkondigen van het evangelie van het Messiaansch Koninkrijk, te vervolgen, in de gevangenis te werpen of te dooden. Dit kan den mensch niet ten laste gelegd worden; want het kwaad komt in eerste instantie van Satan, den grooten tiran. Wanneer zijne regeering geheel zal zijn verdwenen, en de Messiaansche regeering van rechtvaardigheid zal heerschen, zal de tiran niet meer bestaan.

GELUKZALIGHEID

De duivel heeft den menschen, door zijne aardsche vertegenwoordigers steeds geleerd, dat de groote massa levend de eeuwigheid zal smaken, doch niet in gelukzaligheid, maar in eeuwige pijniging. Dit is een valsche leerstelling. Zij, die weigeren den Heer te gehoorzamen zullen verdeld worden. „Alle goddeloozen zal hij verdelen“ (Psalm 145:20). De gehoorzamen zullen weder

gebracht worden tot volmaaktheid van lichaam, geest en hart en zullen met hunne geliefden in gelukzaligheid samenwonen.

Velen zijn thans blind of doof, lam of kreupel. Alle deze tekortkomingen zullen geheel verdwijnen onder het rechtvaardig beheer van de begeerenswaardige regeering. Omtrent deze zegt God's Profeet: „De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen en zal bloeien als een roos. Zij zal lustig bloeien en zich verheugen, ja met verheuging, en juichen; de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven het sieraad van Karmel en Saron; zij zullen zien de heerlijkheid des Heeren, het sieraad onzes Gods. Alsdan zullen der blinden oogen opengedaan worden en der dooven ooren zullen geopend worden; alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong der stommen zal juichen“ (Jesaja 35:1, 2, 5, 6). Opdat de mensch gelukkig zij, moet hij bevrijd zijn van ziekte; gezondheid moet hem gegeven zijn, en hij moet vrede bezitten. Onder de nieuwe regeering zullen alle deze dingen hem gegeven worden. „Zie ik zal haar de gezondheid en de genezing doen rijzen, en zal hen genezen, en zal hun openbaren overvloed van vrede en waarheid (Jeremia 33:6). Wij halen nog eenige zinnen aan uit „Gods Harp“, als volgt:

„Bij de oprichting der nieuwe regeering onder den Messias zal er aan oorlogen en revoluties een einde gemaakt worden, daar hij beloofde: „Zij zullen (dan) hunne zwaarden slaan tot spaden, en hunne spiezen tot sikkelen: het eene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leeren“, zoo zal er geen rustelooze menschenmassa — symbolisch Zee genoemd — meer bestaan. — Jesaja 2:4; Micha 4:3; Openbaring 21:1

Woekeraars zal niet meer vergund worden het volk uit te buiten, daar God beloofde onder de rechtvaardige heerschappij niemand te zullen toestaan een ander schade te berokkenen, of zijn naaste te bedriegen. — Jesaja 11:9; 65:25.

Dan zullen geen hongersnooden meer zijn, geen smachten naar voedsel, geen ijdele pogingen tot levensonderhoud, daar de aarde haar gewas zal geven en er voldoende zal zijn voor allen. — Psalm 67 : 7.

Dan zullen er geen ziekten of kwalen meer zijn, daar God beloofde door dezen nieuwen staat gezondheid en kracht te verschaffen en het volk met al de daarbij behorende voordeelen te zegenen. „Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek”. — Jesaja 33 : 24; Openbaring 21:4.

Nu zijn begrafenissen aan de orde van den dag; deze lijkstatics worden gevolgd door bloedverwanten en nagelaten betrekkingen, die in smart tezamenkomen, om hun geliefde doode de laatste eer te bewijzen. Maar onder de nieuwe regeering zullen geen begrafenissen meer zijn; de aansprekers zullen naar een vreugdevoller betrekking moeten uitzien, de lijkkoetsen verbouwd worden van rouwwagens tot galarijtuigen. „De dood zal niet meer zijn.” — Openbaring 21 : 4.

Gezinnen zijn uiteengerukt en elk lid heeft zijn of haar smart tot in het graf gedragen, doch onder de nieuwe regeeringsorde zullen zij weer hereenigd worden; kinderen den ouders en ouders den kinderen weergegeven worden, zoodat zij gelukkig samen mogen wonen. — 1 Corinthiërs 15 : 22-23.

De armen zullen niet meer tevergeefs op zoek gaan naar een woning, noch vlieden voor schraapzuchtige huisheeren, daar God beloofd heeft, dat ze dan „huizen zullen bouwen en bewonen; zij zullen niet bouwen, dat een ander het bewone, maar zij zullen zitten een ieder onder zijnen wijnstok en onder zijnen vijgeboom, en daar zal niemand zijn, die ze verschrikt.” — Jesaja 65 : 21-23; Micha 4 : 4. —

De menschen zullen zóó gelukkig zijn onder de nieuwe orde der dingen, dat zij zich zullen vereenigen, niet om te smeeken verlost te worden van hunne ellende, doch om de nieuwe en rechtvaardige regeering te prijzen en te bezingen (Jesaja 51 : 11; Psalm 148). De gehoorzame zal wederkeeren tot de dagen zijner jock-

heid en zijn vleesch zal frischer worden dan het was in de jeugd. — Job 33 : 25.

Wij zien derhalve, dat de nieuwe regeering een begeerenswaardige regeering zal zijn. Het zal den gehoorzamen der aarde brengen al hetgeen zij verlangd en begeerd hebben, namelijk leven, vrijheid en gelukzaligheid tot in der eeuwigheid.

MILLIOENEN KEEREN WEER UIT DE HEL

Valsche leeraars van den Bijbel — vertegenwoordigers van Satan — hebben de menschen genoopt te gelooven, dat de Hel een plaats van pijniging is. De Bijbel leert ons echter integendeel, dat de hel is het graf, de toestand des doods. De Schrift zegt bijvoorbeeld van Jezus, dat hij niet in de hel was gelaten, doch herrezen was (Handelingen 2 : 22-27, 31). Indien de Hel een plaats van eeuwige marteling zoude zijn, zou niemand die plaats ooit weer kunnen verlaten.

„De hel is een donkere, geheime toestand, het graf, dat in den tegenwoordigen tijd tot ons spreekt als van een hoop op toekomstig leven, door God's herrezen kracht in Christus.” — *Schriftstudien*, Deel VII, „The Finished Mystery”, bldz. 313.

„Het woord „Hel” komt in het Engelsche Oude Testament 31 maal voor, en in al die gevallen heet het in het Hebreeuwsch „Scheol”. Het beteekent niet een vuur, een zwavelzee, of iets dergelijks, in de eerste verte niet; maar juist het tegendeel. In plaats van een oord van lichterlaaien vuurgloed wordt in den teezamenhang het als een toestand der „duisternis” geschilderd (Job 10 : 21); in plaats van een oord, waar gekerm en zuchten worden gehoord, is het in dit verband een plaats „des stilzwijgens” geschilderd (Psalm 115 : 17) in plaats van in welken zin ook smarten, pijnen en lijden of gewetenswroegingen voorstellende, wordt het in dit verband geschilderd als het land der vergetelheid (Psalm 88:11-13). „Alles wat uw hand vindt om te doen, doe dat uit al uw macht, want in de „hel” (scheol) het graf, waar gij heenvaart, is geen werk, noch kunst, noch wijsheid, noch

kennis." — Prediker 9 : 10. („Wat leert de H. Schrift omtrent de Hel?" Pag. 11).

Millioenen menschen zijn thans in de hel, het graf, den toestand van den dood. Jezus beloofde, dat de tijd zou komen, dat alle dezen ontwaken zouden van den dood en zouden komen tot de opstanding des levens (Johannes 5 : 28, 29). Paulus verklaart, dat er een opstanding der dooden wezen zal, beiden der rechtvaardigen en der onrechtvaardigen (Handelingen 24 : 15). Tevens zegt hij, dat de opstanding van Jezus een waarborg ervoor is, dat alle menschen der aarde een levenskans zullen hebben (Handelingen 17 : 31). Wanneer kunnen wij verwachten, dat dit plaats zal vinden? Paulus zegt, dat de Heere Jezus Christus, bij zijn komst en zijn Koninkrijk, de levenden en de dooden zal oordeelen.

EERST DE LEVENDEN

De levenden zullen de eersten zijn, die geoordeeld zullen worden. Naarmate zij langzamerhand wederhersteld zullen zijn geworden, zullen zij aan hunne dierbaren (geliefden) in het graf denken en voor hen bidden en de Heer zal hen voortbrengen. *Schriftstudien*, Deel VII, „The finished Mystery", bldz. 313, vermeldt:

„Waar niet de geheele menschheid in eens herrijzen zal uit het graf, doch geleidelijk, gedurende de 1000 jaren, zal iedere nieuwe groep een leger van helpers vinden in hen, die hen zijn voorgedaan. De liefde en toewijding, die de menschen elkaar onderling zullen bewijzen (de broederen van Christus) zal de Koning beschouwen als hemzelf toegedragen. — Romeinen 13 : 10."

De Profeet Jesaja haalt den toestand des doods of de Hel aan als een gevangenis. Een van de diensten van den nieuwen Regeerder en zijne volgelingen zal zijn, om de dooden uit hunne graven te doen opstaan. Hieromtrent zegt God, sprekend door zijnen profeet: „Ik de Heere heb U geroepen in gerechtigheid en ik zal u bij uwe hand grijpen; en ik zal u behoeden, en ik zal u geven tot een verbond des volks, tot een licht der hei-

denen, om te openen de blinde oogen, om de gebundene uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis degenen, die in de duisternis zitten" (Jesaja 42 : 6, 7). „Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit, tot degenen, die in de duisternis zijn: Komt te voorschijn. Zij zullen op de wegen weiden, en op alle hooge plaatsen zal hun weide wezen (Jesaja 49 : 9). De profeet Daniël bevestigt dit, wanneer hij spreekt van dien tijd, dat Michaël, de groote Vorst, de nieuwe Regeerder, zal macht uitoefenen ten behoeve der menschheid: „En velen van degenen, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken." — Daniël 12 : 2.

De Profeet Jeremia spreekt van den toestand des doods als van het land van den vijand. Hij beschrijft een moeder, die weent, dat hare zoons dood zijn. Wij worden eraan herinnerd, dat vele moeders geweest hebben om den dood van hunne zonen in den Wereld Oorlog. „Zóó zegt de Heere: Daar is een stemme gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter geweest: Rachel weent over hare kinderen, zij weigert zich te laten troosten over hare kinderen, omdat ze niet zijn. Zóó zegt de Heere: Bedwing uwe stem van geweest en uwe oogen van tranen; want daar is loon voor uwen arbeid, spreekt de Heere, want zij zullen uit des vijands land wederkomen, en daar is verwachting voor uwe nakomelingen, spreekt de Heere, want uwe kinderen zullen wederkomen tot hunne landpale. — Jeremia 31 : 15-17.

VERVOLGENS DE DOODEN

De Heer openbaart niet precies, wanneer de opstanding zal aanvangen; doch men kan redelijkerwijs verwachten, dat de wereld, onder den nieuwen koning, klaar zal zijn om hen te ontvangen binnen een halve eeuw na het begin van zijne rechtvaardige regeering. Als de dooden ontwaakt zullen zijn uit hunne graven, met werkelijk gezonde lichamen, en zullen zijn teruggekeerd tot hunne dierbaren, zal er groote verheuging en geluk heerschen. Paulus bewijst definitief, dat de opstanding

van Christus Jezus een waarborg ervoor is, dat alle dooden opstaan zullen. — 1 Corinthiërs 15: 12-26.

Men zou kunnen aannemen, dat zij die het laatste stierven, de eersten zullen zijn, die opstaan. Jezus verklaarde: „Maar vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten de eersten.“ (Mattheüs 19: 30) Dit onderwerp besprekend, zegt de schrijver van *Schriftstudiën*:

„Het is geen onredelijke veronderstelling, dat het in antwoord op de gebeden der geloovigen voor de wederherstelling van gescheiden vrienden kan zijn, dat dit groote werk kan beginnen en voortgang kan hebben. We zien in zulk een methode een redelijkheid, welke ons boven alle andere, het meest aanbevelenswaardig toeschijnt. Zij zou b. v. de dooden geleidelijk oproepen, en in de tegenovergestelde opvolging van die, waarin zij ten grave daalden, en zou op deze wijze voor de herrezenen, dadelijk bij hun terugkeer tot het leven de huizen en een hartelijk welkom bereiden, alsmede de noodzakelijke levenscomforts. Op deze wijze zouden zij spoediger bekend raken met de talen, manieren en gewoonten van hen, die hen omringen. In het tegenovergestelde geval echter, wanneer n. l. de opvolging juist andersom ware, zouden de ontwaakten in alle deze dingen geheel onvoorbereid voor de nieuwe omstandigheden zijn, en daardoor geheel vreemd en in disharmonie zijn met de generatie, waarin hun nieuw lot hen plotseling zou werpen. Deze bezwaren echter zouden niet van toepassing zijn op de profeten en de andere oude waardigheidsbekleeders, die — waar zij hun beproevingstijd reeds hebben doorgemaakt — zullen opstaan als volmaakte menschen, en die als zoodanig de intellectueele, moreele en fysieke superieuren van alle andere menschen zullen zijn. *Schriftstudiën*, Deel IV, „The Battle of Armageddon“, bldz. 641.

BEVREDIGENDE RESULTATEN.

De ondervinding heeft ons duidelijk geleerd, dat de pogingen van den mensch, gedurende de afgelopen 6000 jaren, om een begeerenswaardige regeering te vor-

men, gefaald hebben. Eveneens bewijst ons de Bijbel, alsmede de vreemde gebeurtenissen als een vervulling der profetiën, positief, dat de *nieuwe regeering* zal rusten op de schouders van Christus, den Messias, en dat zulks binnenkort staat te gebeuren; dat de wetten van deze regeering volmaakt zullen zijn; dat zij zullen worden uitgeoefend in rechtvaardigheid en zonder partijdigheid; dat onder deze regeering oorlogen, hongersnooden, pestilenties, revoluties en anarchie voor eeuwig zullen ophouden te bestaan; dat de vrede van deze regeering eeuwigdurend zal zijn; dat oneerlijke praktijken en uitbuiting niet meer zullen zijn toegestaan, noch zullen hebzuchtige landheeren de armen langer onderdrukken; dat allen, die goed wenschen te doen de volle vrijheid zullen hebben, om hieraan gevolg te geven; dat vreugde en geluk het deel zal zijn van een iegelijk, die gehoorzaam wil zijn; dat ieder mensch zijn eigen huis en haard zal bezitten, waarin hij rustig en veilig zal kunnen wonen, en niets zal hem angst aanjagen of hem kwellen; dat de boosdoeners zullen verdwijnen; dat het uiteindelijke lot van de goddeloozen ondergang en verdelging zal zijn; dat de eindbelooning van den rechtvaardige zal zijn eeuwigdurende gezondheid, leven en gelukzaligheid, en dat de aarde bevolkt zal zijn met een gelukkige en tevreden menschheid. In zulke schoone bewoordingen wordt in de Openbaring de gezegende resultaten beschreven. „En God zal alle tranen van hunne oogen afwischen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En die op den troon zat (de groote rechtvaardige Heerscher) zeide: Zie, ik maak alle dingen nieuw.“ — Openbaring 21: 4, 5.

Wij zien dus, dat na de groote wereld-benaauwdheid, die wij thans medemaken, God z'n belofte gestand zal doen, om allen, die de rechtvaardigheid liefhebben, hunne verlangens te brengen. De beschrijving van de nieuwe regeering in Gods Woord, overtreft zelfs de verbeelding van den mensch. Zal een begeerenswaardige regeering

zóódanig zijn? Zeker zal ieder welvoelend mensch zeggen: „Amen”. Het zij zoo.

DE TOEKOMST VOORSPELD

Waarom dan als verstandige mannen en vrouwen acht te slaan op de enkele bedenkselen van de financiers, politici en predikers dezer oude orde, die zeggen, dat zij een begeerenswaardige regeering kunnen instellen door den Volkerenbond of een dergelijke overeenkomst? Al zulke menschelijke ontwerpen en overeenkomsten zullen, naar God positief verklaarde, falen. — Jesaja 8:9, 10.

Allen, die gelooven, dat de nieuwe regeering van den Messias nabij is, en dat zij een begeerenswaardige regeering ter wederherstelling en zegening der menschen is, moeten moed vatten en zich verheugen. Maar dit niet alleen, doch laat hen ook deze goede tijding aan hunne naasten mededeelen.

Deze groote waarheden zijn geheel uiteengezet met Bijbelbewijzen, in de 7 deelen van de *Schriftstudiën* en „Gods Harp”. Deze boeken stellen den lezer in staat, den Bijbel te verstaan, moed te vatten en daaruit troost te putten. Waarom dan niet die zegeningen, die de Heer binnen Uw bereik gesteld heeft, aangenomen?

☪

EERST ARMAGEDDON

„En hij heeft ze vergaderd in de plaats, welke in het Hebreuwsch genaamd wordt Armageddon.” — Openbaring 16:16.

Voordat de begeerenswaardige regeering door de menschen kan worden geapprecieerd, moet er een eindstrijd komen tusschen de machten der duisternis en de machten des lichts, gevolgd door de volledige overwinning van de laatsten. De logica leidt tot deze conclusie. De Schrift stelt het als vaststaand.

Toen de volmaakte mensch Adam uit den Hof van Eden verdreven werd, stond hij onder het doodvonnis. Bij het uitspreken van dit vonnis zeide God iets omtrent de vrouw en den duivel. Het verslag luidt: „En ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw en tusschen uw zaad en tusschen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen” (Genesis 3:15). De daarop volgende ontwikkeling van God's plan toont aan, dat deze schriftplaats niet alleen toepasselijk is op Eva en de slang, maar een diepere beteekenis heeft. De slang stelt Satan voor, de duivel. Het zaad der slang stellen dus zijne vertegenwoordigers of nakomelingen voor. De vrouw heeft betrekking op het Sara-Abrahamitisch verbond. Dit verbond brengt het zaad der belofte tot ontwikkeling, door welk zaad God beloofde alle geslachten te zegenen. — Galatiërs 4:26-31. Anders gezegd: Satan en zijn zaad vormen de machten van het kwaad en de duisternis. Christus Jezus en zijne getrouwe volgelingen vormen het zaad der belofte, de machten van waarheid en licht. De machten des lichts vertegenwoordigen den grooten God-Jehova, die licht is en in wien gansch geen duisternis is (1 Johannes 1:5). De Schrift betitelt Satan en zijne bondgenooten als „heerschers der duisternis” (Efeze 6:12). Degenen, die duisternis liefhebben en daarin wandelen staan onder den heerschenden invloed van den machtigen booze (Johannes 3:19, 20). Satan, de

duivel, en zijne leugenachtige handlangers hebben de dwaling lief en dienen haar, en de waarheid niet. — Johannes 8 : 44. Jezus zeide van zichzelf: „Ik ben het licht der wereld: die mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben” (Johannes 8 : 12). „Zoolang ik in de wereld ben, ben ik het licht der wereld” (Johannes 9 : 5). Van zijne getrouwe volgelingen zeide Jezus: „Gij zijt het licht der wereld” (Mattheüs 5 : 14). Christus Jezus en degenen, die hem getrouwelijk volgen tot aan het einde, vormen het zaad naar de belofte Abraham gedaan, door welke de zegeningen tot alle geslachten des aardrijks komen zullen (Galatiërs 3:27-29). Paulus spreekt van hen als „kinderen des lichts” (1 Thessalonicenzen 5 : 4, 5). Satan is een moordenaar (Johannes 8 : 44). „De bloeddorstige haat den oprechte” (Spreuken 29 : 10, Eng. vert.).

Wij zien derhalve, dat de Schrift duidelijk een demarcatielijn trekt, tusschen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw, tusschen welke God verklaarde, dat er vijandschap zoude zijn tot het einde toe.

GETUIGENIS DER VIJANDSCHAP

Wij willen in het kort hier de vijandschap aantoonen tusschen Satan en bevoorrechten Gods, vanaf Abel tot aan Christus. Abel bood God een aannemelijk offer aan, terwijl Kain's offer Gode niet welgevallig was. Satan, die geloofde, dat dit het bewijs was, dat Abel het zaad was, dat zijn kop zoude vermorzelen, deed Kain, zijn broeder, doodslaan.

Toen God Abraham beloofde, dat zijn zaad de volkeren der aarde zoude zegenen, bewerkstelligde Satan — in de meening verkeerend, dat dit het zaad zoude zijn, dat hem de kop zou vermorzelen — dat Sara onvruchtbaar werd, zoodat het zaad niet verwekt zou worden. Toen de belofte Gods beperkt werd tot den stam van Juda, en toen van dezen stam David tot Koning werd gezalfd, bewoog Satan — geloovend, dat David zijn aartsvijand was — Saul, om David's ondergang te bewerkstelligen.

Alle profeten, die kwamen in den naam des Heeren, werden wreed behandeld op aandrijven van Satan en zijne bondgenooten; zij (de Profeten) moesten onbeschrijfelijke kwellingen en den dood ondergaan. — Hebreërs 11 : 1-39.

Toen het kindeke Jezus geboren werd, smeedde Satan een complot en deed Herodus alle kinderen beneden de twee jaren dooden, in de hoop daarbij tevens het beoefde zaad uit den weg te ruimen (Mattheüs 2 : 12-18). Later sprak Jezus ervan hoe Satan en zijne aanhangers de profeten verslagen, gesteenigd en gedood hadden; en dat, wanneer hij, Christus de Zoon van God, de rechtmatige erfgenaam, zoude komen, Satan en zijne benden zouden zeggen: „Komt laat ons hem dooden en zijn erfenis aan ons behouden.” — Mattheüs 21 : 33-39.

SATAN'S ZICHTBARE VERTEGENWOORDIGERS

De zichtbare vertegenwoordigers van Satan, de groote heerschende factoren der aarde, zijn steeds uit drie elementen samengesteld geweest: t.w. *handel, politiek en clericalisme*.

Toen de mensch Jezus op aarde was, waren deze drie elementen: de rijke Joden en Romeinen, die macht boven al het andere stelden; en de schriftgeleerden en Pharizeeërs, de geestelijkheid van dien tijd, de clericale leiders, die meer hielden van den bijval der menschen dan dat zij God liefhadden, wien zij zouden, vertegenwoordigen en welke leiders, teneinde hun wensch vervuld te zien, hand in hand gingen met de handels- en politieke machten. Ofschoon zij onderling vijanden van elkaar waren, vereenigden zij hunne krachten, om den Heer te vervolgen. — Omdat zij de zichtbare vertegenwoordigers van den duivel waren, die de God van deze wereld is, duidde Jezus hen aan als de „wereld”. Hij zeide tot zijne volgelingen: „omdat gij van de wereld niet zijt, maar ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld... indien zij mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen.” — Johannes 15 : 19, 20.

Deze vereenigde regeeringsmachten, de zichtbare tegenwoordigers van Satan op aarde, zijn het geweest, die Jezus deden kruizigen. God deed zijn geliefden Zoon uit den dood opstaan (1 Corinthiërs 15 : 3, 4). Jezus zeide toen: „Ik die leef, en ik ben dood geweest; en zie, ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen; en ik heb de sleutels der hel en des doods (Openbaring 1 : 18). Met andere woorden: Jezus Christus triomfeerde, met Gods hulp, over Satan.

KRIJGSWETTEN

Vanaf dien tijd, tot op heden heeft de Heer onder menschen hen uitgezocht, die met hem samen zullen zijn in zijn Koninkrijk. Dezelfde regeeringsmachten hebben gedurende alle tijden de aarde beheerscht; en zooals zij den Heer hebben vervolgd en tegengewerkt, evenzoo hebben zij zijne volgelingen behandeld, en doen zij zulks ook thans. Dit is de reden, waarom alle volkeren des Christendoms goddelooze krijgswetten hebben ingevoerd en krachtig gehandhaafd, tegen de menschen, die door den moed hunner overtuiging verklaarden van Christus en zijne komend glorieus Koninkrijk.

Van Jezus staat geschreven: „Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid: daarom heeft u, o God, uw God gezalfd met vreugde-olie boven uwe medegenooten“ (Psalm 45 : 8). Hetzelfde moet waar zijn van alle zijne volgelingen. Zij moeten de gerechtigheid liefhebben en haters zijn van ongerechtigheid; God liefhebben en Zijne beweegreden tot rechtvaardigheid. De volgelingen van Jezus moeten overwinnaars zijn, om samen met hem te zijn in zijn werk. Zij moeten de verleidende invloeden van Satan overwinnen, de wereldsche geest van zijne regeering, en de zelfzuchtige neigingen van hun eigen gevallen vleesch. Zulke overwinnaars hebben de belofte, dat zij met Christus Jezus zullen zijn bij de uitoefening van de macht over de volkeren, en zij zullen voorname plaatsen innemen, om de wereld te regeeren en te zegenen. — Openbaring 2 : 26; 3 : 21.

Een van de primaire redenen van de wederkomst des Heeren is de instelling en handhaving eener begeerenswaardige regeering.

Een van de hoofd-plannen van Satan is de verwezenlijking van zijn verlangen, om zijne eigene heerschappij te behouden en de menschen op aarde in zijn macht te houden en op die wijze de plannen van den Heer om een rechtvaardige regeering te vormen, te dwarsboomen. Om die redenen zal hij en zijne cohorten tegen den Heer strijden tot het bittere einde. Het zal een ieder duidelijk zijn, dat Gods verklaring ten uitvoer zal worden gebracht op den juisten tijd, en de kop van de slang, Satan en zijne cohorten, vermorzeld zal worden. Dit moet geschieden gedurende de tweede tegenwoordigheid van onzen Heer, en terwijl hij zijn koninkrijk van rechtvaardigheid instelt. „En alsdan zal de ongerechtigheid (de duivel) geopenbaard worden, denwelken de Heer verdoen zal door den geest zijns monds, en te niet maken door de verschijning zijner toekomst. — 2 Thesalonicensen 2 : 8.

IN SLAGORDE

De krachten der duisternis zijn als volgt samengesteld:

(1) Satan, de veldmaarschalk, (2) een menigte demonen of booze geesten (een volledige beschrijving en verklaring van den oorsprong en ontwikkeling dezer demonen kan men aantreffen in het boek „Kunnen de levenden met de dooden spreken?“ (3) datgene dat het „beest“, of zichtbare vertegenwoordigers van Satan, genoemd wordt, namelijk: Groot-kapitaal, professionneele politici, en afvallige clerus, die een onheilige alliantie vormen en die deze booze orde steunen. Het doel van dit genootschap onder leiding van Satan, is de handhaving van de tegenwoordige booze wereld; en bedrog en misleiding worden als hulpmiddelen aangewend, om dit doel te bereiken.

De krachten van het licht zijn de volgende, t. w.:

(1) Christus Jezus, de groote onzichtbaar aanwezige Heer en Koning, en al zijne heilige engelen met hem;

(2) de getrouwe volgelingen van Christus Jezus, die zonder vrees God en den Heer Jezus Christus liefhebben en dienen (1 Johannes 4:17, 18); en (3) allen, die de waarheid liefhebben en die zich scharen aan de zijde van oprechtheid en rechtvaardigheid.

ARMAGEDDON VOORSCHADUWD

God voorschaduwde dezen grooten en uiteindelijke strijd door de wijze van handelen met zijn uitverkoren volk en degenen, die zich tegen hen keerden. Uit *Schriftstudien*, Deel IV, "The Battle of Armageddon", bldz. 1, halen wij aan:

„Armageddon is een Hebreusch woord, hetwelk beteekent de Heuvel van Megiddo, of de Berg der Vernietiging. Megiddo neemt een zeer bijzondere plaats in op den zuidelijken rand van de hoogvlakte van Esdraelon, en beheerschte een belangrijken pas in dit heuvelachtige land. Deze plaats was het groote strijdperk van Palestina, op welke vele der beroemde slagen uit de geschiedenis van het Oude Testament werden gestreden. Daar verschrikte Gideon en zijn kleine troep de Midianieten en joeg deze, die in hun vlucht elkaar onderling vernietigden, uiteen (Richteren 7:19-23). Op deze plaats werd Koning Saul verslagen door de Philistijnen (1 Samuel 31:1-6), terwijl daar Koning Josua werd verslagen door Pharao-Necho in een van de meest rampspoedige oorlogen in de geschiedenis van Israël (2 Kronieken 35:22-25). Het was ook dáár, dat Koning Achab en zijne vrouw Izébel woonden, in de stad Jezreël, waar Izébel later een vreeslijken dood vond. — 2 Koningen 9:30-37.

Deze gevechten hebben in zekeren zin een symbolische beteekenis, — de verdediging tegen de Midianieten, bevrijdde de Israëlieten van slavernij aan Midian. Op deze wijze stelt Gideon en zijn troepje onze Heere en de gemeente voor; die de menschheid zullen verlossen van hunne slavernij uit zonde en dood. De dood van Koning Saul en de overheersching van zijn Koninkrijk

door de Philistijnen openden den weg voor de regeering van David, die de Messias afbeeldt...

Volgens de Schrift heeft de Heer het blijkbaar passend geoordeeld, om den naam van deze beroemde strijdplaats, Armageddon, te verbinden met de groote botsing tusschen waarheid en leugen, goed en kwaad, God en Mammon, waarmede de Evangelische Eeuw zal eindigen en de Messiaansche Eeuw zal worden ingeleid. Hij heeft opzettelijk diep symbolische taal gebruikt in het laatste boek van den Bijbel, waarschijnlijk met het doel om zekere belangrijke waarheden te verbergen tot den bestemden tijd hunner openbaarmaking."

DE SAMENTREKKING DER STRIJDMACHTEN

In de Openbaring staat geschreven bij de beschrijving der laatste dagen der oude orde der dingen, als de uiteindelijke botsing nabij is: „En ik zag uit den mond des draaks en uit den mond van het beest en uit den mond van den valschen profet drie onreine geesten gaan, den vorschen gelijk; want het zijn geesten der duivelen, en zij doen teekenen, welke uitgaan tot de Koningen der aarde, en der geheele wereld, om die te vergaderen tot de krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods. Zie, ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijne kleederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en men zijne schaamte niet zie. En hij heeft ze vergaderd in een plaats, welke in het Hebreusch genaamd wordt Armageddon." — Openbaring 16:13-16 (Grondtekst).

Het Boek der Openbaring is geschreven in symbolische taal. De woorden „onreine geesten" beteekenen valsche leerstellingen en geloofsbelijdenissen en zijn van demonischen oorsprong. Met andere woorden de leeringen den menschen gegeven, komen van den duivel en niet van den Heer. Deze onreine geesten worden aangeduid als „vorschen", gelijk *Schriftstudien*, Deel IV, "The Battle of Armageddon", bldz. X luidt:

„De drie meest op den voorgrond tredende karaktertrekken van een vorsch zijn: gewichtigheid, een air

van superieure wijsheid en kennis, en een voortdurend gekwaak. Deze karaktereigenschappen toepassend op het beeld gegeven in het Goddelijk Woord, zien wij, dat door de civiele macht, door de Katholieke Kerk en door de Federatieve Protestantsche Kerken dezelfde leeringen zullen worden verkondigd. Zij allen zullen den geest van grootspraak hebben; een air van superieure kennis en wijsheid zullen zij zich aanmatigen; allen zullen verschrikkelijke gevolgen voorspellen voor den-geen, die hunne raadgevingen in den wind slaan. Hoe tegenstrijdig de verschillende geloofsbelijdenissen ook zullen zijn, de geschillen zullen worden geloofchend door de algemeene veronderstelling, dat in geen enkel opzigt van het oude moet worden afgeweken, of nagevorscht of verworpen."

Deze valsche leerstellingen worden voorgesteld als komend uit den mond van den draak, het beest, en den valschen Profeet.

„Draak" is een van de namen; gebruikt voor den duivel en zijne organisatie, steeds hakend naar de vernietiging van het zaad van belofte.

„Beest" beteekent de zichtbare organisatie des duivels, samengesteld uit de drie bovengenoemde elementen, commercieel, politiek en geestelijk.

„Valsche profeet" beduidt het lijnrecht tegenovergestelde van waren profeet, of een groep menschen, die zeggen God en den Heer Jezus te vertegenwoordigen, doch hunne macht loochenen en den duivel en zijn stelsel vertegenwoordigen. Deze drie elementen zien wij tegenwoordig overal sterk op den voorgrond tredend. Wat betreft de leerstellingen, die uit hun mond komen, halen wij het volgende aan uit *Schriftstudien*, Deel VII, „The Finished Mystery", bldz. 247:

„De drie fundamenteele historische waarheden zijn: 's menschen Val, Verlossing en Wederherstelling. Met andere woorden, deze drie waarheden zijn: 's menschen sterfelijke natuur, de Christus van God, en zijn Duizendjarig Koninkrijk. Hiertegen heeft Satan drie grove onwaarheden gesteld, n. l.: Menschelijke onsterfelijkeheid,

den Antichrist en een zeker soort bedrog, welke hij verkeerdelijk genoemd heeft patriotisme, maar in werkelijkheid moorden beteekent, de geest van den duivel zelf. Het is dit laatste en voornaamste product van Satan's werk, dat het eerst genoemd wordt. De beide andere leugens zijn de directe oorzaak van deze. De oorlogen des Ouden Testaments zijn alle bedoeld als illustratie van de oorlogen van het nieuwe schepsel tegen de zwakheid des vleesches en rechtvaardigen ook maar niet in het geringste opzigt de menschenafmakerij, die de aarde heeft veranderd in een slachtplaats. Nergens in het Nieuwe Testament wordt patriotisme (een bekrompen haat jegen anderen) aangemoedigd. Overal en te allen tijde is moorden, onder welken vorm ook, verboden; en toch — onder het mom van patriotisme eischen de civiele regeeringen van vredelievende menschen de opoffering van zichzelf en hunne dierbaren en de slachting van hunne medemenschen, en juichen dit toe als een plicht geëischt door de hemelsche wetten."

Let eens op hoe deze dingen in den tegenwoordigen tijd in vervulling gaan. Het „beest" (groot-kapitaal; groote politici en groote predikers vereenigd) zeggen: „Wij moeten den huidige stand van zaken handhaven en het door patriotisme steunen, want onze macht is ons door goddelijk recht gegeven. Er is geen andere. Laten wij een Volkeren Bond en een Internationaal Gerechtshof organiseeren, en ons op die wijze vereenigen en de menschen aan ons onderworpen houden. De „Valsche Profeet" (d. w. z. een klasse geestelijken, die, in plaats van Christus' Koninkrijk te prediken, de instellingen van den duivel vertegenwoordigen) zegt: „Laten wij den ouden toestand handhaven." „De Volkerenbond een politieke wilsuiting van God's Koninkrijk op aarde." Met andere woorden, zij zeggen: „De instellingen des duivels is Christus' Koninkrijk op aarde." Jezus zeide, dat Satan de vader der leugen is; en dat alle andere leugenaars zijne kinderen zijn. Deze valsche profeten zijn zijn zaad. — Johannes 8 : 44.

Datzelfde drietal zegt: „Oorlog is noodzakelijk. In vreedstijd bereidt U voor ten oorlog. In tijden van oorlog zeggen zij tot de jonge mannen: „Steunt vaderlandslievend de oude orde van zaken. Ga naar het slagveld en sterft en ge zult een deel uitmaken van de plaatsvervangende verzoening, en regelrecht ten hemel varen.“ Nooit werd er een godslasterlijker gezegde gebruikt. Bovendien zeggen ze: „Alle menschen zijn inherent onsterfelijk. De straf van den goddelooze is eeuwigdurende pijniging; indien ge dus de oude orde niet vaderlandslievend steunt, zoo zult ge sterven en ten helle varen; en geroosterd, gestoofd; gebakken en gebraden worden tot in alle eeuwigheid.“ De menschheid is zwaar belast door de onrechtvaardige oorlogen, waartoe ze gedwongen werden te vechten door dit Satanisch element. Zij roepen om verlossing, doch ontvangen ze niet. De krachtige en flinke jonge mannen, die naar het slagveld trokken, kwamen meerendeels terug naar lichaam en geest gebroken en vragen om een weinig medelijden in den vorm van een kleine ondersteuning, opdat zij kunnen bestaan; en zij kregen geen troost.

De drie elementen gaan voort uit te roepen: „Bereid je voor op den oorlog, bouwt meer luchtschepen en moordende vernietigingswerktuigen. Waarlijk, deze drie „onreine geesten“, handelend door een onheilige alliantie, zwepen de volkeren langzamerhand op tot den grooten eindstrijd, welke beschreven wordt als de „Krijg van Armageddon“. Gods Profet, van te voren wetend wat zij zouden doen, zeide tot hen: „Slaat uwe spaden tot zwaarden en uwe sikkelen tot spiezen; de zwakke zegge: Ik ben een held. Rot te hoop en komt aan; alle gij volken van rondom en vergaderd U, O Heer, doe uwe helden derwaarts nederdalen. Laat de volkeren ontwaken, en optrekken naar het dal van Josafat (vallei der graven); want aldaar zal ik zitten, om te richten alle volkeren van rondom.“ — Joël 3: 10-12 (Eng. vert.).

De Heer beval de machten van het licht eveneens te dien tijde de boodschap te verkondigen, opdat zij die

een oor hebben, om te hooren, moge hooren; en hij zegt (Joël 1: 1, 2):

„Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op den berg mijner heiligheid: laat alle bewoners des lands beroerd zijn, want de dag des Heeren komt, want hij is nabij. Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisternis, als de dageraad uitgespreid over de bergen; een groot en machtig volk; desgelijks van ouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zal zijn tot in jaren van vele geslachten.“

Op deze wijze beschrijft de Heer den verschrikkelijken Dag des Eindstrijds.

DE MACHTEN IN DEN STRIJD

God geeft ons een beeld van den Krijg van Armageddon door Gideon en de Midianieten te gebruiken (Zie Richteren 7: 1-23).

De Midianieten waren ten getale van meer dan 300 000 gewapende krijgslieden. Gideon beschikte slechts over een kleinen troep van 300 man, verdeeld in drie groepen van 100 man elk. Hun eenige wapenen waren fakkels in kruiken. Zij stelden zich op aan drie zijden van de Midianiten en op een gegeven teeken, sloegen zij hunne kruiken stuk, hielden hunne fakkels op en riepen luidt: „Het zwaard des Heeren Gideon's“.

Gideon was een beeld van Christus Jezus, en zijn kleine troep vertegenwoordigen de volgelingen van Christus. Gideon deed geen enkele slag. Hij doodde geen erkelen Midianiet. Maar de Midianiten, verschrikt door de lichten, trokken hunne zwaarden, vielen op elkaar aan en versloegen elkaar. Op dezelfde wijze verkondigt Christus — thans tegenwoordig — door zijne vertegenwoordigers de waarheid onder de menschen.

De vertegenwoordigers van Christus op aarde zullen in geen enkel opzicht persoonlijk deelnemen aan dezen grooten strijd. Hun wordt door den Heer bevolen niemand kwaad te doen. Zij moeten de waarheid vertellen; het volk verkondigen wat deze verschrikkelijke tijden beduiden en wat zij daarna mogen verwachten.

Evenals de Midianieten verschrikt werden door de lichten, zoo zal thans het licht der waarheid steeds helderder schijnend, in de wereld de krachten der duisternis verschrikken en deze laatsten daardoor noodzaken om naar den eindstrijd en hunne zelfvernietiging te jagen.

ELKAAR VERNIETIGEND

Satan en zijne krachten zijn begonnen elkaar onderling te vernietigen. De financiers van Frankrijk en anderen hebben zich verbonden, om de financiën van Duitschland te ontredderen; wat hier het geval is, is ook waar tusschen de andere naties. Wij zien thans hoe de politici van het eene volk wanhopige pogingen aanwendt, door politieke vitterijen, het andere volk te vernietigen. Bovendien zien wij diegenen, die den valschen profet vormen, doch zeggen Christus te vertegenwoordigen, elkaar onderling bestrijden. Modernen strijden tegen fundamentalisten en deze elementen drijven alle volkeren naar den verschrikkelijken en machtigen strijd. Zij prikkelen het gewone volk tot wanhoop.

De Profet Jeremia beschrijft dezen strijd aldus: „Het geschal zal komen tot aan het einde der aarde; want de Heere heeft een twist met de volkeren; hij zal gericht houden met alle vleesch; de goddeloozen die heeft hij aan het zwaard overgegeven, spreekt de Heere. Zoo zegt de Heere der heirscharen: Zie een kwaad gaat uit van volk tot volk, en een groot onweder zal verwekt worden van de zijden der aarde; en de verslagenen des Heeren zullen te dien dage liggen van het eene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde. Zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen worden, noch begraven worden; tot mest op den aardbodem zullen ze zijn. Huilt gij herders en schreeuwt en wentelt u in de asch, gij heerlijken van de kudde; want uwe dagen zijn vervuld, dat men slachten zal, en van uwe verstrooiingen: dan zult gij vervallen als een kostelijk vat; en de vlucht zal vergaan van de herders en de ontkoming van de heerlijken der kudde, daar zal zijn eene stemme des geroeps der herderen, en een gehuil der heerlijken der

kudde, omdat de Heere hunne weide verstoort.” — Jeremia 25 : 31-36.

Hierin beschrijft de Heer de geestelijkheid met denzelfden naam, dien zij zichzelven gegeven hebben „herders van de kudde”, en beschrijft de professioneele politici en uitbuiters, die naar de kerk gaan met zelfzuchtige bedoelingen en deze besturen, als de „heerlijken der kudde.”

Jacobus, geïnspireerd door den Heiligen Geest, doelt eveneens op dezelfde onheilige alliantie, wanneer hij zegt:

„Welaan nu gij rijken, weent en huilt over uwe ellendigheden, die over u komen. Uw rijkdom is verrot en uwe kleederen zijn van de motten gegeten geworden. Uw goud en zilver is verroest en hun roest zal u zijn tot eene getuigenis, en zal uw vleesch als een vuur verteren; gij hebt schatten vergaderd in de laatste dagen. Zie, het loon der werklieden, die uwe landen gemaaid hebben, 't welk van u verkort is, roept, en het geschrei dergenen, die geogst hebben, is gekomen tot in de ooren des Heeren Sabaöth. Gij hebt weelderig geleefd op aarde, en wellusten gevolgd; gij hebt uwe harten gevoed als in een dag der slachting. Gij hebt veroordeeld, gij hebt gedood den rechtvaardige, en hij wederstaat u niet.” — Jacobus 5 : 1-6.

EEN COMLOT

Satan en zijne krachten der duisternis hebben een complot gesmeed tegen den Heer en zijn Koninkrijk. Twee elementen der zichtbare organisatie van het „beest” nemen zelfs niet den schijn aan; te gelooven in den Heer. De leidende geestelijken der wereld hebben zich met hen vereenigd en zeggen, dat zij een koninkrijk tegen dat van God willen oprichten, of m. a. w. dat zij de tegenwoordige booze orde willen handhaven, en zij bewegen vele menschen, om te gelooven, dat dit geschieden kan. Gods Profet beschrijft dit als volgt: „Waarom woeden de heidenen en bedenken de volkeren ijdelheid?” (Psalm 2 : 1). De ijdelheid hier bedacht, is het wanbe-

grip, dat de tegenwoordige chaotische toestanden op aarde door onvolmaakte menschen zouden kunnen worden hersteld.

De Profeet gaat voort, zeggende: „De Koningen der aarde stellen zich op en de vorsten beraadslagen tezamen tegen den Heere en zijnen Gezalfde, zeggende; „Laat ons hunne banden verscheuren en hunne touwen van ons werpen.“ Dit komt op hetzelfde neer als 't gezegde: „Wij wenschen het Messiaansche Koninkrijk niet; wij willen de nieuwe regeering niet hebben. Laten wij diegenen, die zulks voorstaan, verpletteren en hunne touwen van ons werpen.“

Dan zegt de Psalmist verder: „Die in den Hemel woont zal lachen; De Heere zal ze verward doen worden. Dan zal hij tot hen spreken in zijnen toorn en in zijne gramschap zal Hij ze verschrikken.“ (Eng. vert.).



HAD ARMAGEDDON VOORKOMEN KUNNEN WORDEN?

Ongetwijfeld zullen velen vragen: Had de Heer zijn Koninkrijk niet kunnen oprichten, zonder den grooten Krijg van Armageddon? Het antwoord hierop is, dat zulks had kunnen geschieden, indien de heerschende factoren der aarde den rechten weg hadden bewandeld, aangespoord door een goed motief. Maar gezwich zijnde voor de verleidelijke invloeden van Satan, zijn zij te ver gegaan. Thans kan den strijd niet meer voorkomen worden. De Heer voorspelde dezen toestand en maakte zijne beslissing kenbaar, bij monde van den profeet Jeremia.

Er zijn honderdduizenden predikers in het Christendom, die zeggen Christus te vertegenwoordigen, en daarmede ook zijn koninkrijk. Er zijn nog velen meer in hunne kudden, die zeggen deze predikers te steunen. Waren de predikers en de heerlijken hunner kudden onderzoekers geweest der H. Schrift en hadden zij acht geslagen op Gods Woord, dan zouden zij geweten hebben, dat de Wereld Oorlog, die in 1914 begon, de hongersnooden, pestilenties; en revoluties die daarop volgden en de algemeene benauwdheid der volkeren, alle bewijzen waren van de tegenwoordigheid van den Messias en van den tijd voor de oprichting van Zijn Koninkrijk.

Zij hadden moeten acht slaan op deze getuigenis en gehoorzaam zijn aan God. Hadden zij zoodanig gehandeld, dan zou God — zooals hij voorspelde, bij monde van zijn Profeet — deze groote catastrophie, waarbij alle volkeren door den strijd van Armageddon zullen worden overvallen, hebben voorkomen. Zij deden het echter niet. Anders gezegd: indien de uitbuiters tevreden waren geweest en na het beëindigen van den oorlog afstand hadden gedaan van verder winstbejag, en zij toen die menschen, die het meest van den strijd te verduren hebben gehad, goed en eerlijk behandeld

zouden hebben; indien de politici geneigd waren geweest, om een einde te maken aan het verkeerd vertegenwoordigen van het volk en zij eerlijk de belangen hadden behartigd van hen, die den last torstten van de ellende dier dagen; indien de kerk voldoende eigen geloof en moed had bezeten en ook had laten blijken en zich van de onheilge alliantie zou hebben afgezonderd om den menschen de *waarheid* te vertellen, n. l. dat de gebeurtenissen er duidelijk op wijzen, dat het Koninkrijk Gods nabij is, en indien zij den menschen aangeraden hadden zich tot den Heer te wenden en rechtvaardigheid te zoeken, dan ware Armageddon wellicht voorkomen. Zij deden het echter niet. Egoïstisch en onrechtvaardig zijn zij van kwaad tot erger vervallen, en stelden daardoor de zelfzucht in staat te regeren, daarbij God's Woord volkomen negeerend.

Jezus beschrijft deze uiteindelijke botsing als den tijd van de grootste verdrukking, die de wereld ooit gekend heeft; zoo verschrikkelijk zal deze tijd zijn, dat — mits de Heere tusschenbeide treedt — géén menschlijk wezen gespaard zoude blijven, doch om der uitverkorenen wille zal de Heer ingrijpen. (Mattheüs 24:21, 22). De uitverkorenen zijn de menschen, die door God gekozen zijn en die met Christus de heerschende macht zullen uitmaken van de nieuwe regeering, de begeerenswaardige regeering. Opdat deze menschen lieden te hunner beschikking zullen hebben teneinde een begin te maken met de wederherstelling, zal de Heer dezen tijd van verdrukking verkorten; en zooals Hij de stormen op de zee van Galilea deed bedaren, zoo zal Hij de hartstochten der menschen doen stillen, orde scheppen in den chaos en een duurzamen vrede stichten.

KAN MEN AAN DE VERDRUKKING ONTSNAPPEN?

Er zijn millioenen eerlijke menschen op aarde; die rechtvaardigheid liefhebben, die gelooven in den Bijbel, gelooven in God, die zouden willen voorkomen

zien de groote beproeving, welke het geheele Christendom zal teisteren, op dezelfde wijze als Rusland reeds heeft ondervonden en als thans Duitschland meemaakt. Velen van dezen zullen vragen: Is het voor ons mogelijk aan deze verschrikking te ontkomen? Het antwoord is te vinden in den H. Schrift. De Profeet, blijkbaar sprekend tot hen, die zulk een verlangen in hunne harten dragen zegt: „Eer het besluit bare, (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des Heeren toorn over ulieden nog niet komt; dewijl de dag des toorns van den Heer over ulieden nog niet komt, Zoekt den Heere, alle gij zachtmoedigen des lands, die zijn recht werken. Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid; misschien zult gij verborgen worden in den dag des toorns des Heeren.” — Zefanja 2:2, 3.

In dezen critieken tijd voor alle volkeren, moet een ieder, die Gods gunst wil verwerven, twisten vermijden, niet meedoen aan oproeren, zich niet aansluiten bij radicale partijen, een vreedzaam en rustig leven leiden, een ieder rechtvaardig behandelen, niemand kwaad doen, trachten eerlijk te zijn en uwe naasten aldus te behandelen; zoekt vrede; en de Heere zal wellicht u sparen voor eenige verschrikking, die de wereld thans te wachten staat en u het voorrecht verleenen om te behooren tot de millioenen nu op aarde levenden, die nimmer zullen sterven, doch die, de gelegenheid benuttend, om het thans komend Messiaansche Koninkrijk te omhelzen, voor eeuwig op aarde zullen leven, wederhersteld in een volmaakt toestand van lichaam en zin, om met zijne geliefden in gelukzaligheid te leven. Aldus toont de Heer duidelijk aan; dat de vijandschap tusschen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw, die bestaan heeft sedert den tijd van Eden; eindigen zal in een volledige overwinning van het zaad van de vrouw; namelijk, den Christus;

„Deze zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal ze overwinnen (want het is een Heere der heeren en een Koning der Koningen) en die met hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en geloovigen.” — Openbaring 17:14.

★

GODS HARP



Dit schoone boek, zooals de titel reeds zegt, geeft een geordend overzicht van Gods fundamenteele leerstellingen.

De tien snaren van Gods Harp:

- De Schepping
- Geopenbaarde Gerechtigheid
- Het Abrahamtisch Verbond
- De Geboorte van Jezus
- Het Ransoon
- De Opstanding
- Geopenbaard Geheim
- De Wederkomst des Heeren
- De Verheerlijking der Gemeente
- De Herstelling

geven de melodieuze, harmonische samenhang van den Bijbel weer. Dit boek is door de eenvoudigheid, waarmede het geschreven is, het geschikste studieboek voor den beginnening ter bestudeering van den Bijbel. Door de vele vragen aan het einde van ieder hoofdstuk is dit boek bijzonder goed geschikt voor Bijbel-studiekringen en ter overtuiging van datgene, wat Gods Woord duidelijk leert.

Gebonden in Prachtband met vergulde letters, 332 pagina's F. 0.75
Ingenaaid Prijs F. 0.50

Te betrekken van:
WACHTTOREN BIJBEL & TRACTAAT GENOOTSCHAP
111, Witte de Withstraat 111
AMSTERDAM